

Utorak, 17. oktobar 2006.
Svedok Zoran Zirojević
Svedok Davor Vučković
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9.35 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Gospodine, želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku svedočenja i koja je još uvek na snazi. Gospodine Lunny, izvolite.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC LUNNY

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dobro jutro, gospodine.

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, da li možete da nam sa malo više pojedinosti kažete šta ste pre 15 godina radili na današnji dan, 17. oktobra 1991. godine? Šta ste na današnji dan pre 15 godina radili?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: A, pa na današnji dan pre 15 godina nalazio sam se u rejonu grada Vukovara, u ulici Svetožara Markovića. Znači, izvodili smo borbena dejstva.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A kakva ste borbena dejstva izvodili?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa izvodili smo borbenu radnju – napad na paravojne snage Hrvatske.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vaš odgovor je vrlo uopšten gospodine Zirojeviću, bez ikakvih detalja, a kada ste juče odgovarali na pitanja, davali ste odgovore bez da ste se služili bilo kakvim dnevnicima, bilo kakvim transkriptima, i odgovarali ste bez ikakvog oklevanja. A sada, ovog jutra, čini se da oklevate kada vam postavljam pitanje, i dajete vrlo uopšten odgovor bez ikakvih detalja. Da li može da se kaže gospodine Zirojeviću da se ne sećate svega toliko dobro kao što želite da Pretresno veće poveruje da se sećate?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne sećam se detalja baš svakoga dana, ali se sećam detalja koji su mi se duboko urezali u pamćenje, obzirom da su obeleženi nekom tragičnim ili, na kraju, veselim događajima, tako da ne mogu vam reći tačno šta sam radio 17. oktobra pre 15. godina. Ali sam u svakom slučaju, izvodio borbena dejstva i

komandovao svojom jedinicom. A ako je... da je toga dana bio neka... neki događaj koji je... koji je mene... koji bi na mene ostavio poseban utisak, naravno da bih ga se setio. A... ali ako je... ako se... ako sam svojim očima gledao pogibiju čoveka sa kojim sam... sa kojima sam se... sa kojim sam se družio, naravno da ću se dobro sećati tog dana i tog datuma.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Jedan od incidenata koga ste se juče setili, na stranici 70 vašeg svedočenja, bio je odlazak majora Tešića u Beograd, 20. novembra 1991. godine uveče, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Takođe u jučerašnjem svedočenju na 70 stranici rekli ste rekli da se on vratio sledećeg dana, 21. novembra 1991. godine. Da li je to takođe tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, na ovom Sudu smo čuli svedočenje na stranici 12.086 da je, suprotno vašem sećanju, major Tešić otišao 21. novembra 1991. godine, a ne 20. novembra. Da je otišao ujutro a ne uveče. I da se vratio 22. novembra, a ne 21. novembra. Da li prihvatate mogućnost da ste možda pogrešili u vezi sa tim datumom?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: On je 20. uveče bio dvadesetak minuta na redovnom referisanju, na komandnom mestu. A nakon toga je rekao da odlazi u Negoslavce i da odatle odlazi u Beograd. Da li je on otišao te večeri, ili sutradan ujutru, ja ne mogu da znam, jer smo mi nakon završenog referisanja otišli prvo u rejon... rasporeda svojih jedinica, a nakon toga kod kapetana Vučkovića na večeru. Video sam ga na referisanju 21 novembra.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ako sam tačno shvatio vaš odgovor gospodine Zirojeviću, po vašem sećanju, vi ste majora Tešića ponovo videli na referisanju 21. novembra, je li to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A ako su nam drugi svedoci rekli da se on vratio tek 22. novembra, da li oni greše ili vi grešite?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta su vama rekli drugi svedoci. Ja sam rekao ono što ja znam i kako se ja sećam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, vi ste ostali u JNA i posle Vukovara i to do 1996. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Nije potrebno da nam detaljno govorite šta ste radili, ali i tokom tih pet godina posle Vukovara, vi ste sudelovali u vojnim operacijama. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Sudelovao sam u zaštiti državne granice prema ratom zahvaćenim područjima bivše Jugoslavije.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I s obzirom da ste profesionalni vojnik, dovoljno dobar vojnik da ste mogli da budete u Gardijskoj motorizovanoj brigadi, vi ste prema vašem shvatanju dobro obavljali posao zaštite granica. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se nadam da jesam, obzirom da nije bilo primedbi od strane mojih pretpostavljenih.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim da ovaj deo nema veze sa optužnicom, da smo to ranije pitanje raščistili na ovom Sudu. A nisam shvatio da ima neke veze ni sa kredibilitetom, tako da ne vidim u kom pravcu ovo kolega vodi ispitivanje. I bilo bi dobro da kaže. Ako nema veze sa optužnicom, mislim da gubimo vreme. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, sasvim sigurno nisu postavljana pitanja o tome šta se događalo između 1991. i 1996. godine. Svedok je pitan da li je učestvovao u borbenim operacijama i da li je bio usredsređen na ono što je radio. I to se odnosi više na njegovo sećanje iz tog razdoblja a ne na to gde je bio i šta je radio.

SUDIJA PARKER: Pa, nastavite na kratko, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Obzirom da ste učestvovali u borbenim operacijama od 1991. godine do 1996. godine i obzirom da ste bili usredsređeni na posao koji ste u to vreme obavljali, vi verovatno niste celo vreme razmišljali o borbenim operacijama oko Vukovara. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam odgovorio da nisam učestvovao u borbenim operacijama. Učestvovao sam u zaštiti državne granice prema ratom zahvaćenim područjima. Što znači da sam sa svojom jedinicom obezbeđivao državnu granicu, u slučaju da dođe do prodora sa teritorije koje su... sa teritorije koje su bile zahvaćene ratom. Znači, teritoriju Savezne Republike Jugoslavije...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zaustavio bih vas ovde, molim vas. Nisu nam potrebni detalji u vezi sa tim šta ste tačno radili. Ali dok ste obavljali taj posao zaštite granica bivše Jugoslavije, vi niste sve vreme razmišljali o 10. oktobru 1991. godine i prestanku upotrebe kurira, ili o tome šta ste radili 14. novembra, u vreme kada se razdvajao Prvi jurišni odred? Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa naravno da nisam, ali su impresije koje sam poneo iz Vukovara, obzirom da je to bilo nešto sasvim novo i prvi put u mojoj vojnoj karijeri, naravno da su duboko urezane u moje pamćenje.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, kada ste prvi put čuli da ćete da budete svedok Odbrane?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Prvi put da ću biti svedok Odbrane čuo sam početkom jula ove godine.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Znači, 14 i po godina posle pada Vukovara, vi niste znali da ćete da svedočite o bilo kom od ovih pitanja. Je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A kada ste prvi put razgovarali sa timom Odbrane o ovim pitanjima i o svom svedočenju?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Prvi put smo razgovarali o... o... o temama znači vezanim za ovaj proces u godini kada je gospodin Radić pritvoren, a ne samo ja, nego bilo nas je dosta, uopšteno o svim... o svemu što se dešavalo u tom periodu na području grada Vukovara.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Te godine kada je gospodin Radić bio pritvoren, vi ste razgovarali sa nekolicinom ljudi? Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa razgovarao sam sa timom Odbrane, sa timom gospodina Borovića, znači sa njegovim, sa njim i sa njegovim, ovaj, saradnicima.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, u vreme kada ste bili u Vukovaru, vi niste vodili nikakav dnevnik? Zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Komandir čete je imao obavezu da vodi ratni dnevnik na nivou čete.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Niste odgovorili na pitanje koje sam vam postavio, gospodine Zirojeviću. Vi lično niste vodili nikakav dnevnik, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. Vodio sam ratni dnevnik.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A šta ste uradili sa tim ratnim dnevnikom po završetku vukovarskih operacija?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Po naređenju komandanta bataljona, po povratku u Beograd, ratni dnevnik, sva dokumenta koja su bila vezana za operacije, sve karte i mape koje smo tamo crtali, ukoliko smo ih crtali, predali smo u komandu bataljona. To je arhivirano verovatno u arhivi komande brigade.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dnevnik o kome vi govorite najverovatnije je sadržao važne informacije o borbenim aktivnostima, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa uglavnom sve ono što je bilo značajno, znači naređenja, zapovesti, gubitke. Znači, sve što je bilo značajno za... po datumima... što se dešavalo po datumima.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: U tom dnevniku najverovatnije ništa nije bilo zabeleženo o bilo kakvoj večeri 20. novembra 1991. godine. Je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa naravno. To nije bila borbena radnja.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I vi lično nemate svoj lični dnevnik o tome šta ste vi radili. Dakle, ostavimo po strani profesionalne, borbene delatnosti, ali vi nemate vaš lični dnevnik o tome šta se događalo u Vukovaru novembra 1991. godine, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Nemam lični dnevnik.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A nemate ni pisane beleške o toj večeri koja je bila 20. novembra 1991. godine. Je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Nemate nikakav spisak ljudi koji su prisustvovali toj večeri 20. novembra 1991. godine, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Nemate zapisan ni broj ljudi koji su bili prisutni na toj večeri 20. novembra 1991. godine, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Nemate nikakve beleške o tome kada su gosti stigli na večeru 20. novembra 1991. godine, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I gospodine Zirojeviću, vi takođe nemate beleške o tome kada su ljudi otišli sa te večere 20. novembra 1991. godine, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, vi ste se borili zajedno sa kapetanom Radićem u Vukovaru, i vi ste prijatelji. Zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I vi ste došli ovde u Hag da pomognete svom prijatelju, zar to nije tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam došao ovde da dam svoj doprinos u dokazivanju istine u ovom proce... procesu. Ukoliko to bude pomoglo mom prijatelju, ja ću biti srećan.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali gospodine Zirojeviću, vaš doprinos ide dalje od toga da dođete ovamo i da svedočite, zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Bojim se da nisam razumeo vaše pitanje. Ako možete da ga preformulišete?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vi ste učinili sve što možete da biste pomogli Odbrani gospodina Radića, vašeg prijatelja, kako bi ona uspela da kontaktira bar još jednog svedoka. Zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Bojim se da opet nisam razumeo šta ste hteli da me pitate. Ja sam Odbrani ispričao ono što znam o tim događajima. Da li su oni iz toga

izvukli neki zaključak, pa na... na osnovu mog... moje izjave pozvali još nekog svedoka, ja to ne mogu da vam tvrdim.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali gospodine Zirojeviću, ne Odbrana, nego vi, vi ste lično pozvali jednog potencijalnog svedoka, i vi ste lično organizovali da ta osoba stupi u kontakt sa timom Odbrane gospodina Borovića. Zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dakle, vi kažete da niste kontaktirali nijednog drugog svedoka i da niste organizovali sastanak te osobe sa gospodinom Borovićem, je l' tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tvrdim da nisam. Možda sam pribavio broj telefona, ali nisam organizovao... ili adresu... ali nisam organizovao sastanak.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, možda bih mogao da osvežim vaše pamćenje. Ovaj Sud čuo je svedočenje na stranici 12.958, da je Slavko Stijaković primio vaš telefonski poziv preko koga ste organizovali njegov sastanak sa gospodinom Borovićem. Da li znate ko je Slavko Stijaković?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Znam ko je Slavko Stijaković. To je zamenik... znači, bio je zamenik komandanta Prvog motorizovanog bataljona u vreme vukovarske operacije.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I ako je časni Sud čuo u njegovom svedočenju da je on od vas primio telefonski poziv, da li onda taj svedok laže ili nas vi lažete?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ne bih da ometam. Ali krupne reči su upućene svedoku. On je rekao isto ovo što mu predočava uvaženi kolega tužilac. Znači, reći da laže za nešto što ovaj već pre pet minuta rekao o telefonskom kontaktu, mislim da je malo preterano i molio bih ako može da se zaštiti svedok u tom pravcu, jer ta stvar nije očigledna da bi se izrekla tako krupna reč, niti je tačno ovo što tvrdi kolega. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, mislim da je svedok izjavio da nije telefonski nikoga kontaktirao i da je u najboljem slučaju kancelariji gospodina Borovića dao telefonski broj i dopustio da stupe u vezu. On je dva puta negirao da je direktno kontaktirao tu osobu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny, mislim da bi možda bilo korisnije kada biste tražili u svom pitanju da li je ovaj svedok ili neki drugi svedok pogrešio?

TUŽILAC LUNNY: To bi svakako bilo...

SUDIJA PARKER: To bi možda dalo rezultate?

TUŽILAC LUNNY: Izvinjavam se časni Sude, ali uz dužno poštovanje, ja tako ne mislim. Teza Tužilaštva je da svedok ne govori istinu sa tim u vezi, i ja jednostavno svedoku iznosim našu tezu. A on svakako može da odgovori "Možda sam pogrešio." Ali on to do sada nije učinio, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Ako vi tako želite to da postavite, onda trebate tako i da uradite. Nastavite.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, ovaj Sud je čuo svedočenje da ste vi telefonom kontaktirali Slavka Stijakovića. Vi negirate da ste ga ikada kontaktirali telefonom. Dakle, da li nam vi govorite istinu o tome ili govorite laž?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Moram da vam objasnim. Znači, pre nego što bilo kome dam nečiji broj telefona, pre toga kontaktiram to lice i pitam da li mogu da dam taj broj telefona, da ga ne bi uznemiravali ukoliko se on sa tim ne slaže. Naravno da sam, pre nego što sam broj telefona dao gospodinu Boroviću, razgovarao sa gospodinom Stijakovićem i pitao da li mogu da dam broj telefona. Ja vam nisam rekao da nisam kontaktirao telefonom, nego da nisam organizovao sastanak. Šta su se gospodin Borović i gospodin Stijaković nakon toga što su se čuli, dogovorili i gde su se sreli, ja o tome nemam saznanja.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, sada menjate svoje svedočenje, zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Vi ste me pitali da li sam organizovao sastanak. Ne, ja nisam organizovao sastanak. Rekao sam vam da sam pribavio broj telefona. Malopre sam vam objasnio, sad neposredno, kako sam to učinio.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li ste kontaktirali bilo kog drugog potencijalnog svedoka Odbrane u nastojanju da pomognete timu Odbrane svog prijatelja?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Na isti način možda još sa nekolicinom, kao što sam vam sad objasnio.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A ko su bili ti drugi?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim, ali (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vi ste nam naveli jedno ime gospodine Zirojeviću. A ko su bili drugi i da li je bilo drugih koje ste kontaktirali?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je komandir voda vojne policije koji je u to vreme bio u sastavu Prvog bataljona, Stojanov... Stefanović, Predrag Stefanović, potporučnik. Bio je komandir protivoklopne čete kapetan Skovčić Slađan, bio je komandir Prve čete Saša Bojkovski.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, izvinjavam se što sam se prebrzo digao, ali znate ko ima zaštitne mere, i za koga se ne sme znati da je bio svedok u bilo kom postupku. Ja sam mislio da će biti zatvorena sednica u tom delu, ali možemo to lice otkloniti preko brisanja transkripta prvog imena koje je pomenuo. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću. To je možda bio veoma vredan potez, ali kao što ste videli, ja sam jako zabrinut kada se prekida ispitivanje u tački kada to može da bude od ključnog značaja, bilo kada se tiče činjenica ili pravne vrednosti. I zbog toga ne volim da se prekida sve dok se ne dobije odgovor. A to radim kako bih bio fer prema svim stranama. Hvala vam što ste mislili o poverljivim pitanjima. Nastavite, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, a šta je sa Davorom Vuškovićem, da li je to neko koga vi poznajete? Izvinjavam se, Vuković?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je Davor Vučković, ako na njega mislite?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Na Davora Vučkovića? On je bio komandir ovaj, minobacačke baterije.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A pomažući timu Odbrane svog prijatelja, da li ste i sa njim kontaktirali?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A šta je sa majorom Tešićem? Da li ste kontaktirali majora Tešića da vidite da li on može da pomogne timu Odbrane vašeg prijatelja?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Majora Tešića ne.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kada ste kontaktirali sve te ljude kako bi pružili pomoć timu Odbrane vašeg prijatelja, vi ste razgovarali o Vukovaru, o starim vremenima, o dobrim i lošim starim sećanjima, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ako se ovo pitanje odnosi na ono pitanje da li sam kontaktirao i dao na isti način brojeve telefona gospodinu Boroviću, uradio sam onako kako sam vam objasnio. A naravno da smo, kada smo se viđali, evocirali uspomene iz tog perioda.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Evocirali ste uspomene na način kakvo će da bude vaše svedočenje u Hagu, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Mi do ju... Ja konkretno do početka, znači početka jula ove godine, nisam bio... znači, nije... nije bilo sigurno da li ću ja biti svedok.

Bio sam jedan od potencijalnih svedoka. Tek mi je, znači, početkom jula ove godine saopšteno da... sam predložen za svedoka i da ću verovatno svedočiti u ovom procesu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Niste odgovorili na ono pitanje koje vam je postavljeno, gospodine Zirojeviću. Vi ste bili potencijalni svedok, kao što ste priznali i to zajedno sa drugim potencijalnim svedocima. Vi ste se zajedno borili u Vukovaru 1991. godine i unutar te grupe vi ste razgovarali o onome što se dogodilo u Vukovaru i o čemu biste mogli da date izjavu ako budete pozvani u Hag. Zar nije to istina?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam rekao da smo evocirali uspomene. Nismo se konkretno vezivali za... za situacije i za događaje i za datume. Nego smo evocirali uspomene šta se kad dešavalo i šta smo kad radili. Ali nismo se vezivali za konkretne datume i konkretna... konkretne slučajeve. Ali smo u svakom slučaju spominjali ono što je nama negde, negde bilo... ost... ostalo u... u... u sećanju.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kapetan Radić je pozvan u Hag. Vi ste se sastajali sa drugim ljudima iz Vukovara, bivšim kolegama. Znali ste da ste potencijalni svedok. Razgovarali ste o Vukovaru. Znali ste u toj fazi za "Ovčaru" i o datumima na koje se ona odnosi. I vi kažete ovom Sudu danas da dok ste sedeli zajedno, niste se u mislima vraćali na ove specifične datume, kao na primer na 20. novembar 1991. godine?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vam opet ponavljam isto. Znači, jesmo, razgovarali smo o onim stvarima i onim događajima... na koje nas... o kojima imamo naj, da kažem, bolje ili najsvježija sećanja. Naravno da... bilo je tu 50 dana... ne možemo se setiti svakoga datuma i svakog događaja. Ali ono što je karakteristično i što se duboko ureže u sećanje čoveka, to smo... o tome smo razgovarali.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Pre nego što pređem na drugu temu gospodine Zirojeviću, što se tiče kontaktiranja potencijalnih svedoka za tim Odbrane vašeg prijatelja, da li ste imali mogućnost da kontaktirate majora Tešića?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Imao sam mogućnost da kontaktiram majora Tešića.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Pošto ste imali tu mogućnost, da li ste ga kontaktirali?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: U smislu ovome u kome ste me do sada pitali za ostale potencijalne svedoke - ne. Ali sam se u nekoliko navrata video sa njim. Ali povodi nisu bili ovo.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Pošto ste imali ovu mogućnost i pošto ste učinili sve što ste mogli da nađete i druge potencijalne svedoke za tim Odbrane svog prijatelja, zbog čega niste zatražili pomoć od majora Tešića?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam. Jednostavno mislim da on... ne znam. Ili gospodin Borović nije želeo sa njim da... da razgovara, ili ne znam. Ne znam zašto nisam od njega to tražio.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas samo jedan trenutak strpljenja, gospodine Zirojeviću. Kada ste razgovarali sa majorom Tešićem, da li ste ga pitali da li je spreman da svedoči za gospodina Radića?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da nisam razgovarao o toj temi sa njim.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Sada bih želeo da pređem na drugu temu, gospodine Zirojeviću. Padom Vukovara 18. novembra 1991. godine znači da ste se borili preko šest nedelja, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da, od 1. oktobra do 18. novembra, praktično.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ovaj period je bio pun stresa, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Od prvog pa do poslednjeg dana, praktično.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Tokom tog perioda i uz sav taj stres, niste mnogo ni spavali; zar ne, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne bi se moglo tako reći. Znači, padom mraka prestajale su sve aktivnosti, utvrđivani su položaji i onda se moglo odmoriti. Naravno da je i tu bilo, ovaj, buđenja i da je tu bilo borbenih dejstava, ali ne svakodnevno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Mislim da ste juče rekli na stranici 72 gospodine Zirojeviću da ste se od 20. novembra oslobađali svog tog stresa. Zar nije to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam rekao da smo se oslobađali. Rekao sam da je... da tog... od tog 20. novembra pa nadalje, sama činjenica da u zoni u kojoj se nalazim više nema borbenih dejstava, sasvim je logično da se čovek, znači opusti i da ne razmišlja više, kao što je razmišljao do... do pada Vukovara. Znači, ne postoji više opasnost od eventualnih napada protivničke strane, odnosno hrvatskih paravojnih snaga, i nije bilo... nije bilo stanje mirnodopsko, ali je bilo, recimo, polumirnodopsko. Znači, nalazili smo se još u zoni borbenih dejstava, ali ne sa nekom pretetanom pretnjom po... po život i zdravlje lično, i svojih vojnika.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: U ovom periodu, krajem novembra, konkretno 20. novembra 1991. godine, to je kraj novembra i napolju je hladno, zar ne, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Mi smo čuli svedočenje, gospodine Zirojeviću na strani 12.665 da ona kuća u kojoj ste večerali još uvek nije bila dovršena, nije bila do kraja izgrađena. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Kuća je... Ne znam šta podrazumevate pod "nije bila dovršena", nije bila dovršena u smislu da nije bila spolja izmalterisana. Znači, nije stavljena fasada. Nije bila bez vrata i prozora. Ali nije... nije postavljena fasada. Znači, još uvek su se videle cigle, ali je s unutrašnje strane bila izmalterisana i okrečena. Čovek je u toj kući živeo.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, ova večera nije trajala celu noć do zore, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ova večera je trajala do duboko u noć. Skoro do pred zoru.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kapetan Radić je rano otišao sa te večere i vratio se u Novu ulicu broj 81 sigurno pre jednog časa posle ponoći, a možda čak i ranije, zar ne?
SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije tačno. Zajedno smo otišli.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, sačekao sam...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ:... odgovor. I molio bih uvaženog kolegu da bude fer prema ovom svedoku. Kapetan Radić to nikada nije izjavio. Nego je rekao "Do pred zoru, bilo je sveže..." i tako dalje, i tako dalje. Ne bih voleo da ipak stalno protestujem, a to nije fer pitanje i izmišljeno je. Hvala.

SUDIJA PARKER: Ali ja ne mislim da gospodin Lunny postavlja pred vašeg svedoka izjavu koju je dao vaš klijent, gospodine Boroviću, ako pogledate pažljivo njegova pitanja. On predočava jednu situaciju, jedan niz činjenica. A na čemu su one zasnovane, ja to ne znam. Da, gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, sasvim ste u pravu. Časni Sude, ja stavljam pred svedoka izjave koje je ovaj Sud čuo prethodno od svedoka Tužilaštva u pogledu vremena kada je kapetan Radić otišao sa večere u Novu ulicu broj 81 i ništa više od toga. Ja svakako ne pokušavam da preokrenem niti jednu reč kapetana Radića.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Nastavite, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kapetan Radić se vratio u Novu ulicu broj 81 pre jednog časa posle ponoći, i on je u toj kući ostao da spava, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Meni ste postavili to pitanje? Malopre sam vam rekao da nije tačno....

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ova večera, gospodine Zirojeviću...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Dali ste dobru sugestiju, ali mislim da dobrim putem ne ide uvaženi kolega. Taj svedok na koga se poziva, svedok Tužilaštva, uopšte nije pominjao bilo kakvu večeru, i odlazak sa večere, ranije do jedan sat. Ja znam tezu. Ali ovo opet nije fer predočavanje, jer zavodi svedoka na nešto što stvarno nije niko izgovorio u ovoj sudnici. Može da kaže, na primer "svedok je rekao: "Zatekao sam ga to veče u jedan sat.

Da li je to tačno? Da li je tačno da vi ne govorite istinu" i mnogo štošta što može na taj način da postavi. Ali da kaže – ima svedočenje da je otišao sa večere do jedan sat – to je potpuno netačno predočavanje. Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Ponovo, časni Sude, ja bih rekao da ja samo iznosim pred svedoka suprotni stav koji se bazira na iskazu do kog je došlo Tužilaštvo.

SUDIJA PARKER: Da li se to bazira na nekom konkretnom iskazu ili vi izvodite zaključke?

TUŽILAC LUNNY: Kombinacija ta dva, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Ali izvođenje zaključaka izgleda da jeste problem, gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Ovo je... konkretno svedočenje dva svedoka P-018 i P-022, koji su govorili da su se vratili u Novu ulicu broj 81, 20. novembra 1991. godine, kasno uveče, između 22.00 i 01.00 časova i našli kapetana Radića tamo... izvinjavam se, u 22.00 časa. Oni su rekli da se kapetan Radić u to vreme nalazio u Novoj ulici broj 81. Ovo je odbrana alibijem vezano za ovu vrstu izjave i ja tvrdim da Tužilaštvo ima pravo da pred svedoka iznese ovaj zaključak da je kapetan Radić otišao rano i da postavi pitanje da li ovaj svedok zaista govori istinu.

SUDIJA PARKER: Sasvim sigurno vi gospodine Lunny možete pred svedoka da iznesete tezu Odbrane da kapetan Radić nije bio na tom sastanku... na toj večeri posle određenog vremena, ako je uopšte i bio tamo, i tako dalje.

TUŽILAC LUNNY: Svakako.

SUDIJA PARKER: Ali nemojte da to formulišite tako da izgleda da je to izjava svedoka, kada je to zaključak koji ste vi izvukli iz tih izjava svedoka. Idete suviše daleko.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude. To mi nije bila namera.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, ova večera je takođe bila na Petrovoj gori, a Nova ulica je bila udaljena samo par minuta vožnje automobilom. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Večera jeste bila u Petrovoj gori, ali ne bih mogao da se složim da je to bilo samo par minuta vožnje automobilom.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Mi smo čuli svedočenje na stranici 12.665 da je kapetan Radić imao automobil i da je došao na večeru automobilom. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Opet, zar nije tačno gospodine Zirojeviću, da je kapetan Radić otišao sa tog sastanka i otišao sa večere ranije nego što kažete Sudu, i to mnogo pre jednog časa posle ponoći? Zar to nije tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Već sam vam odgovorio da to nije tačno. Znači, otišli smo pred samu zoru zajedno iz te kuće.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vi gospodine Zirojeviću produžavate ovu večeru do zore, kako biste pomogli svom prijatelju kapetanu Radiću, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno, gospodine tužioče.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A posle 15 godina, vi nemate nikakvih pisanih beležaka o ovoj večeri. Zar nije to tačno? Nikakvih beležaka?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: To ste me već pitali, gospodine tužioče. Rekao sam da nemam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Sada bih želeo da pređemo na jednu drugu temu nevezano za večeru, gospodine Zirojeviću. Juče ste govorili o promeni sastava Prvog jurišnog odreda krajem oktobra. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Promena sastava jurišnog odreda. Znači, promena... jurišni odred je menjao nekoliko puta svoj sastav. Između ostalog, i ovaj, pred... pred sam pad Vukovara, na otprilike nedelju dana.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Međutim, vezano za kraj oktobra, vi ste nam juče rekli na strani broj 48 da su tim promenama Leva Supoderica, TO i Petrova gora, ušle u sastav Prvog jurišnog odreda. Da li se sećate da ste to rekli, gospodine?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, krajem oktobra, odred Teritorijalne odbrane Petrova gora i odred Teritorijalne odbrane Leva Supoderica su ušle u sastav Prvog jurišnog odreda.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A zar nije istina gospodine Zirojeviću da je jedan od razloga da su oni ušli u sastav Prvog jurišnog odreda zbog problema kooperacije među različitim jedinicama koje su se borile na području Petrove gore? Zar nije to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da nisam razumeo vaše pitanje. Ne znam šta znači "kooperacija". Taj termin mi nije poznat.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kao oficir JNA i Gardijske motorizovane brigade, zar vam nije poznat izraz "kooperacija"?

prevodioci: Prevodilac se izvinjava. To bi moglo da bude "sadejstvo".

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Sadejstvo kao termin mi je poznato, a "kooperacija" u vojnoj terminologiji ne postoji kao termin.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Pre nego što su TO i odredi Leva Supoderica i Petrova gora uključeni u Prvi jurišni odred, vi ste se borili u sadejstvu, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Odred TO Leva Supoderica i odred TO Petrova gora su sadejstvovale Prvom jurišnom odredom u izvršavanju zadataka.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A prilikom izvođenja tih zadataka, postojalo je sadejstvo među raznim uključenim jedinicama, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa sadejstvo postoji između dve jedinice koje na istom pravcu izvršavaju zadatak, s tim što svaka od tih jedinica ima svoju komandu... ima svoje... svoje komandire, odnosno komandante, zavisi o kome se nivou radi. Znači, sadejstvo uvek mora da postoji. Ako ga nema, onda se stvara međuprostor kroz koji neprijatelj može da napravi... da prodre. Znači, ja sam sadejstvovao Trećoj motorizovanoj četi, kao što je Treća motorizovana četa sadejstvovala Drugoj motorizovanoj četi, odnosno četi na čijem sam čelu ja bio. Znači, u okviru Prvog motorizovanog bataljona mi smo jedni drugima sadejstvovali u izvršenju zadatka.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A u sadejstvu sa Levom Supodericom i Petrovom gorom u odnosu na Prvi jurišni odred pre nego što su se one priključile tom odredom, dolazilo je do konfuzije, zar ne? I to je bio razlog zašto su oni pripojeni, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam... da li je dolazilo do konfuzije između... između... komandanata odreda TO Leva Supoderica i... i Petrova gora i komandanta Prvog motorizovanog bataljona, odnosno tada i Prvog jurišnog odreda. Ne znam zašto je... šta je bio razlog i zbog čega je komandant brigade, odnosno komanda Operativne grupe Jug odlučila da te dve jedinice Teritorijalne odbrane... praktično da od te dve jedinice Teritorijalne odbrane i Prvog motorizovanog bataljona napravi novu jurišnu grupu za izvršenje određenih zadataka, ovaj, drugi Jurišni... novi Jurišni odred za izvršenje zadatka. Ja to nisam mogao da znam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Juče ste govorili o Jurišnom odredom, ali u okviru tog jurišnog odreda bilo je i nekoliko jurišnih grupa, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Komandant bataljona, odnosno komandant Jurišnog odreda može da formira nekoliko jurišnih grupa za izvršenje određenog zadatka... jednu... najmanje jednu, pa više.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I u Prvom jurišnom odredom, postojale su tri čete, a one su tada postale tri jurišne grupe. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Četa ne može da bude jurišna grupa. Jurišna grupa je privremeni sastav u okviru borbenog poretka, koji se formira do izvršenja određenog zadatka. I u načelu je jačine do ojačanog voda. Tako da četa kao viša formacijska jedinica ne može da bude jurišna grupa. Može da bude četa jurišna grupa, ali da je formira viši nivo komandovanja od komandanta brigade, odnosno jurišnog odreda... od komandanta bataljona, odnosno komandanta jurišnog odreda. Znači, može se formirati jurišna grupa koju može da formira komandant brigade, nivoa čete.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I gospodine Zirojeviću, vi ste bili komandir Druge motorizovane čete i pod vašom komandom bila je Druga jurišna grupa, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da. U okviru moje čete formirana je jurišna grupa... kojom sam ja komandovao.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I pod vašom komandom bili su i dobrovoljci iz Novog Sada. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Dobrovoljci iz Novog Sada su korišćeni za obezbeđenje dostignutih linija. Nisu učestvovali u borbenim dejstvima. Znači u neposrednim borbenim dejstvima, nego su obezbeđivali dostignute linije... deo dobo... dobrovoljačke jedinice iz Novog Sada. Znači, ne cela.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali ta dobrovoljačka grupa borila se na vašem pravcu delovanja. Zar nije tako, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam rekao da nisu učestvovali u neposrednim borbenim aktivnostima, znači nisu napredovali, nisu napadali, nego su obezbeđivali dostignutu liniju. Oni nisu bili osposobljeni stručno da bi mogli da učestvuju u takvim borbenim dejstvima.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali, oni su obezbeđivali dostignutu liniju na vašem pravcu delovanja, zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: To je tako.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I bili su vama potčinjeni u tu svrhu, je l' tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Bili su meni pridodati. Nisu mi bili potčinjeni.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Samo jedan trenutak, gospodine Zirojeviću. Vi ste profesionalni oficir. Ti ljudi nisu bili profesionalci. I bez obzira da li su oni vama bili potčinjeni ili pridodati, oni su od vas dobijali naređenja. Zar ne, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: U smislu obezbeđenja, znači zadatka za obezbeđenje - jesu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I to je gospodine Zirojeviću dobar primer kako funkcioniše jedan jedinstveni lanac zapovedanja, zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Bojim se da nisam razumeo pitanje. "Jedinstveni lanac zapovedanja". Ne razumem šta ste hteli da mi kažete?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Niste mogli da imate dva komandanta koji bi bili odgovorni za istu grupu ljudi istovremeno. Zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Naravno. Princip jednostarešinstva je prisutan bio u JNA.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I budući da je vaša Jurišna grupa bila tako uspostavljena na vašem pravcu delovanja, kapetan Radić je funkcionisao na svom pravcu delovanja na isti način, je l' tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Na to pitanje ne mogu da vam odgovorim. Ne znam kako je on organizovao... kako je on na svom pravcu, odnosno kako je na njegovom pravcu zapravo bilo organizovano.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Upravo ste nam rekli da se princip jednostarešinstva primenjivao u JNA. Taj princip primenjivao se na vašem pravcu delovanja a primenjivao se i na pravcu delovanja kapetana Radića, zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vam opet ponavljam, ne znam kako je to... kako je kapetan Radić na svom pravcu organizovao te poslove. Znači, ja ne znam kako je on to organizovao. Ja sam rekao kako sam ja. Znači, nakon što bi završili... završila borbena dejstva u toku dana, pred samu noć, ja sam starešinama te dobrovoljačke jedinice pokazao gde treba da rasporede svoje ljude. Ako to smatrate komandovanjem i izdavanjem naređenja, onda je to tako. Ako, znači, doveo, pokazao gde treba da se postave ljudi, šta treba da se čuva. Mislim da to ne može da se pod... podvede pod komandovanje, ali ako vi to smatrate tako, neka bude. Znači, oni u toku dana nisu bili u borbenom dodiru. Bili su pozadi i odmarali su. Tek su pred pad mraka bili uvođeni da bi poseli dostignute linije, kako bi se voj... znači jedinica moja - jurišna grupa, koja je učestvovala u borbenim dejstvima, preko noći mogla odmoriti.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, niste odgovorili na pitanje koje vam je postavljeno. Rekli ste nam pre nekoliko minuta da se u JNA primenjivao princip jednostarešinstva. Ja vas ne pitam sada o tome šta se događalo iz dana u dan. Ja vas pitam sledeće: Ta teorija koja se primenjivala u JNA, o kojoj ste nam rekli, da li se primenjivala i na pravcu delovanja kapetana Radića, da ili ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vam opet odgovaram da ne znam šta se primenjivalo na pravcu kapetana Radića. Nećemo... ne želim da pričamo o pretpostavkama i da li je to verovatno ili nije verovatno. Ja to ne mogu da znam i ne mogu da vam odgovorim na to pitanje.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: To je bila doktrina, to su bila pravila koja su u to vreme vladala. Vi ste trebali da sledite ta pravila i kapetan Radić je trebalo da sledi ta pravila. Zar nije to činjenica?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Činjenica je da je trebalo slediti ta pravila. A da li je, to ja ne mogu da vam kažem.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Juče, kada ste govorili o kapetanu Radiću, gospodin Borović vam je na kraju vašeg svedočenja postavio pitanje o tome kakav je oficir bio kapetan Radić. Rekli ste nam, takođe, da je jedinica Gardijske motorizovane brigade bila elitna jedinica. Da li može iz toga da se pretpostavi da ta doktrina koja je važila za sve, koju ste vi primenjivali, da je nju primenjivao i kapetan Radić?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ponovo mi postavljate isto pitanje samo na drugi način. Da li se može pretpostaviti? Pa može se pretpostaviti; a da li je, ne mogu da vam odgovorim.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, taj princip jednostarešinstva morao se primenjivati, jer da se nije primenjivao, došlo bi do konfuzije. Zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: U svakom slučaju.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A s obzirom da su se borbe vodile u naseljenom području, dolazilo bi i do nesreća, zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Verovatno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I zbog toga ste vi primenjivali taj princip i zbog toga je najverovatnije isti princip primenjivao i kapetan Radić. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Opet isto pitanje mi postavljate. Znači, u domenu pretpostavke tako je, a da li je bilo, ne znam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Što se tiče dobrovoljaca iz Novog Sada na vašem pravcu delovanja, oni su dobijali naređenja od vas, a jedinica Leva Supoderica i jedinica Petrova gora i TO, te jedinice nalazile su se na pravcu delovanja kapetana Radića. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Te jedinice su bile susedi kapetana Radića.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, čuli smo u ovoj sudnici izjave da to nisu bile susedne jedinice, već da su te jedinice bile potčinjene kapetanu Radiću u okviru Prvog jurišnog odreda. Kapetan Radić bio je na čelu Treće jurišne grupe, a u sastavu te Treće jurišne grupe nalazile su se jedinice Leva Supoderica i Petrova gora i TO, zar nije to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Čini mi se da sam već po tom pitanju govorio da Jurišna grupa može da bude na nivou bataljona formirana do ojačanog voda, znači, jačine do jednog ojačanog voda. Odred Teritorijalne odbrane po formacijskom sastavu može biti izravnat sa bataljonom. Prema tome, nikako ne može da se desi da u sastav jurišne gupe uđu dva odreda Teritorijalne odbrane, koje su formacijski veće od čete, u okviru koje može biti formirana jurišna grupa jačine do jednoga voda. Tako da ni teoretski a ni praktično, one nisu mogle da budu sastavni deo jurišne grupe koja je formirana u Trećoj motorizovanoj četi.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Leva Supoderica, Petrova gora i Teritorijalna odbrana borile su se na istom pravcu delovanja kao i kapetan Radić. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Odred Teritorijalne odbrane Petrova gora i odred Teritorijalne odbrane Leva Supoderica su bili levi susedi Prvog motorizovanog bataljona, a obzirom da je na le... levom krilu Prvog motorizovanog bataljona nastupala Treća motorizovana četa, po automatizmu, oni su bili susedi Trećoj motorizovanoj četi.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kada govorite o "susednim jedinicama", koliko su oni bili blizu, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da vam pričam sad jer ne znam precizno, ali su u naseljenom mestu mogli da budu veoma blizu. Znači, ako se deo jedinice kapetana Radića, znači Treće motorizovane čete kretao jednom stranom ulice, oni su mogli da se kreću drugom stranom ulice. Što znači, ako je ulica desetak metara, toliko su mogli biti blizu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dakle, prema vašem svedočenju, kapetan Radić mogao je da se bori čak u istoj ulici kao i jedinice Leva Supoderica i Petrova gora.

Govorili ste o potrebi primene principa jednostarešinstva. Govorili ste o tome da bi bez tog principa u borbi po naseljenim područjima dolazilo do opasnih situacija. Ako bi došlo do pucnjave i do pogibije vaših jedinica od strane "prijateljske vatre", da je tako nazovemo, došlo bi do istrage, zar ne? Vojska bi htela da zna zašto se to dogodilo, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: U svakom slučaju. Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A u slučaju jedinice Petrova gora nisu sprovedene takve istrage 1991. godine, jer do takvih situacija nije ni dolazilo, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da vam odgovorim na to pitanje. To nije bilo u mojoj nadležnosti. Jednostavno ne znam da li su ili nisu izvedene istrage... provedene istrage, ja ne mogu da znam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Pošto ste otišli iz Vukovara da li ste čuli da je došlo do bilo kakve istrage zbog slučajnih pogibija na pravcu delovanja kapetana Radića?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I s obzirom da su dobrovoljci iz Novog Sada od vas primali naređenja, jedinica Leva Supoderica i jedinica Petrova gora, koje su se borile u istoj ulici, primale su naređenja od kapetana Radića, zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Definitivno ne. Kao elemenat borbenog rasporeda, u okviru jurišnih odreda, oni su mogli da primaju naređenja isključivo od komandanta jurišnog odreda, a nikako od komandira čete iz Prvog motorizovanog bataljona, ako se držimo principa jednostarešinstva. Znači, komandant jurišnog odreda je komandant svim jedinicama koje su u njegovom sastavu. I samo od njega mogu da primaju naređenja.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, želim da krenemo dalje. Juče ste svedočili o sastancima u komandi Prvog motorizovanog bataljona i rekli ste kako ste bili prisutni na tim sastancima. Da li se toga sećate?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam da smo imali svakodnevna redovna referisanja na komandnom mestu bataljona.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I da li se sećate da ste nam rekli kako vođe jedinica Leva Supoderica i Petrova gora nisu bili prisutni na tim referisanjima kao vi?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ljudi koji su vodili jedinice Leva Supoderica i Petrova gora nisu prisustvovali referisanjima u Prvom motorizovanom bataljonu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Koliko sam razumeo iz vašeg jučerašnjeg svedočenja, takođe ste rekli da bi ponekad, kada bi izlazili sa tih referisanja, komandanti jedinica Leva Supoderica, Petrova gora i TO čekali na prijem da bi dobili uputstva? Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Rekao sam to.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li se slažete gospodine Zirojeviću da je potrebno prilikom izdavanja vojnih naređenja da sve bude jasno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: U svakom slučaju.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Postoji potreba da sve bude precizno, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I takođe postoji potreba da sve bude konzistentno, je li tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Morali biste da mi ovu reč "konzistentno" da mi pojasnite. Bojim se da nisam razumeo.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vojnicima i njihovim komandantima koji se bore na istom području, nećete dva puta ponavljati naređenja na dva različita sastanka. Vi ćete ta naređenja izdavati odjednom svima, kako biste bili sigurni da su naređenja dosledna, da su ih svi shvatili i da su precizna, zar nije tako?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Saglasan sam sa vama. Ali u ovom slučaju ne mogu da se nađu na jednom sastanku komandiri, odnosno komandanti različitih nivoa... nivoa komandovanja. Objasnio sam vam već da je odred veća formacijska jedinica od čete, da je ona bila deo jurišnog odreda, sastavni deo jurišnog odreda. Znači, pored Prvog motorizovanog bataljona, postojali su još i odredi TO Leva Supoderica i odred TO Petrova gora. To što je komandant Prvog motorizovanog bataljona bio jednovremeno i komandant odreda, to je sad već sasvim druga priča. Znači, on je prvo saopštavao zadatke ili posle, u zavisnosti – nekad pre, nekad posle, komandirima četa iz sastava Prvog motorizovanog bataljona, a onda saopštavao zadatke ostalim elementima svog borbenog rasporeda - u okviru jurišnog odreda.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Idemo dalje, gospodine Zirojeviću. Ali i dalje ćemo da se bavimo naređenjima i njihovim prenošenjem. Juče ste govorili o komunikaciji preko motorola i kako se koristila ista frekvencija. Da li se sećate da ste o tome govorili?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A koliko ste motorola imali u to vreme u okviru bataljona?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, obzirom da to... da je to bilo vanformacijsko sredstvo, mislim da je to bilo oko sedam do osam komada. Znači, svaki komandir čete je imao, ovaj, svoju motorolu. Postojala je u komandi bataljona... ja mislim dve, jedna kod komandanta, jedna kod zamenika. Znači, to je otprilike to.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Koliko sam shvatio, tom jedinstvenom frekvencijom koju ste opisali, samo je dvoje ljudi moglo istovremeno da komunicira. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, u jednom momentu - samo dvoje ljudi. Ostali su mogli da čuju šta oni... o čemu oni razgovaraju, ali samo dvoje su mogli da pričaju. Kao i na svakom drugom radio uređaju koji je umrežen u mrežu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I to onda znači da kada su razgovarala dva komandira čete, onda major Tešić nije mogao istovremeno da razgovara sa komandrom treće čete. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I u slučaju neke vanredne situacije, major Tešić nije mogao da komunicira sa tim trećim oficirom. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Prilikom razgovora znači, da biste ostvarili vezu, morate da pritisnete odgovarajuće dugme na toj motoroli, izgovorite šta imate, i pustite to dugme. Sledeći kada vam odgovara, ima isti postupak. U međuvremenu postoje pauze. Komandant bataljona je imao pravo da naredi tišinu i da on, ako ima portebe nešto hitno da saopšti - da saopšti.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kako ste vi komunicirali sa vašim potčinjenima?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny, da li mislite da je ovo dobar trenutak za pauzu?

TUŽILAC LUNNY: Da, časni Sude, jeste.

SUDIJA PARKER: Sada ćemo imati prvu pauzu i nastavićemo sa radom u 11.25 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, pre pauze smo govorili o vezama i upotrebi radio-motorola. Rekli ste nam da ih je vaš bataljon imao ukupno sedam ili osam za ceo bataljon. Da li je to tačno?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Isto tako ste opisali ko ih je imao: major Tešić, Stijaković, tri komandira četa, a isto tako su imali i oni koji su komandovali minobacačkom baterijom, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da, imao je i komandir minobacačke baterije i komandir protivoklopne čete. Znači, rekao sam svi komandiri četa, podrazumevam i minobacačku bateriju. To sam, čini mi se, objasnio juče.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Znači, to su gospodin Tešić, gospodin Stijaković, tri komandira četa, to je pet, protivoklopna četa i minobacačka baterija, to je sedam. Vi ste rekli sedam ili osam. I to su znači sve one koje su bile podeljene. To bi bilo to?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kako ste vi komunicirali sa svojim vodovima u okviru čete, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, formacijskim sredstvima veze ili lično. Obzirom da je... sam ja... znači, ja sam... jedan komandir voda mi je poginuo na samom početku, 7. oktobra, jedan komandir voda mi je se razboleo 10. oktobra. Vraćen je u Beograd. A jedan komandir voda je na samom ulasku u Vukovar, znači pre polaska sa Dubrave - takođe se razboleo, tako da sam ja praktično bio u najvećem periodu sam sa svojim vojnicima. A obzirom da ta širina fronta nije velika, ja sam mogao da prenosim naređenja i da komandujem jedinicom i lično, a i koristio sam formacijska sredstva veze. To je radio uređaj RUP-33.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Sada ćemo da pređemo na drugu temu, gospodine Zirojeviću.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, ja bih zamolio da za nekoliko narednih pitanja pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vi i gospodin Vučković boravite u istom hotelu, zar ne?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A kojih dana ste razgovarali o svom svedočenju sa Odbranom kada ste bili ovde u Hagu ove nedelje, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: I taj dan kada smo došli i u toku sutrašnjeg dana.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas samo za jedan trenutak strpljenja, gospodine Zirojeviću. U koliko sati ste se sastajali sa Odbranom u subotu i nedelju, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Pa negde oko 12 sati i posle podne oko šest u subotu; a u nedelju je bilo oko 11, i opet posle podne oko šest sati.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, ja imam samo još jedno pitanje. Bio bih vam zahvalan da se ponovo vratimo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li ste juče razgovarali sa Odbranom, gospodine Zirojeviću?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Juče? Ne.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Hvala vam, gospodine Zirojeviću. Nemam više pitanja za vas.

TUŽILAC LUNNY: Zahvalan sam vam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vama.

SVEDOK ZIROJEVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Zirojeviću, da li vam je poznato da li su na ovom Sudu svedočili: Predrag Stevanović, Kopčić i kapetan Bojkovski?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Meni nije poznato da jesu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pre nego što ste napustili Jugoslovensku narodnu armiju, na kojoj ste bili dužnosti u vojsci?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Bio sam komandant Prvog bataljona Gardijske motorizovane brigade, Prvog počasnog bataljona.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I budite ljubazni pa nam recite, pitali smo vas i uvaženi kolega i ja o Gardijskoj motorizovanoj brigadi kao elitnoj jedinici. Moje pitanje glasi: Kakvih su moralnih osobina morali biti ljudi koji su primani u Gardijsku motorizovanu brigadu?

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Morali su da budu visokih moralnih osobina, bez ikakve mrlje u svom životu, ne samo oni, nego i njihovi roditelji i dedovi. Znači, na konkretnom primeru mom, kad sam prelazio znači, po potrebi službe iz Brčkog u

Gardijsku motorizovanu brigadu, ja sam od starešina koje... koje su vršile selekciju, saznao više o mojoj porodici nego što sam ja lično znao. I o porodici svoje supruge čak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se tražio izvod iz kaznene evidencije za vas, članove vaše porodice i vaše pretke? I da li je neko mogao biti osuđivan sa ovoga spiska, a da vi i pored toga budete član Gardijske motorizovane brigade ili nije?

prevodioci: Prevodioci mole pauzu između pitanja i odgovora. Hvala.

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Nije bilo moguće znači biti pripadnik Gardijske motorizovane brigade ako je u... u... kod onoga ko je trebao da bude pri... pripadnik... njegove najbliže porodice bilo bilo kakvih problema, i u smislu krivične odgovornosti i u smislu bilo koje druge odgovornosti, čak i političke odgovornosti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja sam završio dodatno ispitivanje. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Zirojeviću.

SVEDOK ZIROJEVIĆ – ODGOVOR: Molim.

SUDIJA PARKER: Hvala vam mnogo, gospodine Boroviću. Gospodine, biće vam drago da znate da je ovim za vas završeno svedočenje u ovom predmetu. Sada ste slobodni da se vratite svojim uobičajenim aktivnostima. Zahvaljujemo vam što ste ovde bili prisutni i što ste nam pomogli u našem radu. Hvala vam. Službenik Suda će vas sada ispratiti.

SVEDOK ZIROJEVIĆ: Hvala vam, časni Sude.

(svedok napušta Sudnicu)

(svedok ulazi u Sudnicu)

svedok Davor Vučković

SUDIJA PARKER: Dobro jutro, gospodine. Zamolio bih vas da naglas pročitate ovu svečanu izjavu koja vam je upravo predata.

SVEDOK VUČKOVIĆ: Dobro jutro. Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Molim vas sedite. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine, da li biste bili ljubazni da kažete Pretresnom veću vaše ime, prezime, kada ste i gde rođeni, koje ste škole završili do Vojne akademije? Kakve su vaše porodične prilike? Da vas ja ne bih prekidao svaki čas, budite ljubazni pa lagano, bez žurbe, zbog prevođenja, to kažete Pretresnom veću?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Zovem se Davor Vučković. Rođen sam 4. septembra 1964. godine u Imotskom, Republika Hrvatska. Inače sam oženjen, otac dva sina. Pre završetka Vojne akademije završio sam osnovnu školu...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U rodnom gradu, u Imotskom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nakon toga?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nakon toga sam završio vojnu gimnaziju u Beogradu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala, gospodine Vučkoviću. Nakon vojne gimnazije, vi ste upisali Vojnu akademiju. U kom gradu i sa kojim ste činom izašli?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Upisao sam Vojnu akademiju u Beogradu 1983. godine. I istu sam završio 1987. godine, i proizveden u čin potporučnika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pre nego što ste otišli na vukovarsko ratište, da li nam možete reći, na kojim ste bili sve dužnostima i u kom činu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Po završetku Vojne akademije, raspoređen sam na dužnost u Gardijski motorizovanu brigadu, u Prvi motorizovani bataljon, na dužnost komandira voda u minobacačkoj bateriji.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Potom... potom sam 1991. godine primio dužnost komandira te iste baterije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kasnije ćemo detaljno govoriti o onome kako je tekao vaš rad u Vukovaru. A budite ljubazni pa nam recite, nakon prestanka vukovarskih operacija, na kojim ste dužnostima bili tada? Kako je tekao ta... ta vaša vojna karijera, i šta danas radite?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Sred... sredinom 1992. godine, primio sam dužnost komandira baterije u Drugom motorizovanom bataljonu, koju sam vršio do kraja 1994. godine, kada sam postavljen na dužnost komandanta Trećeg motorizovanog bataljona. I istu sam vršio do maja meseca 1998. godine, kada sam primio dužnost zamenika komandanta Drugog, tada se već zvao Gardijski bataljon. I nju sam vršio do septembra 2000. godine, kada sam postavljen na dužnost komandanta tog Drugog gardijskog bataljona.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Vučkoviću, u kome ste tada činu bili, kada ste bili komandant Drugog gardijskog bataljona?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: 1998. godine sam unapređen u čin majora, i kao major sam vršio tu dužnost.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A nakon toga?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nakon toga sam raspoređen na dužnost u komandu Gardijske brigade, gde sam se nalazio do novembra 2005. godine. A potom sam raspoređen na dužnost načelnika odseka u kabinetu načelnika Generalštaba Vojske Srbije, gde se i sada nalazim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Gardijska motorizovana brigada slovi za elitnu jedinicu. Da li biste i vi, uostalom i mnoge smo pitali u ovom Sudu, mogli bliže da nam kažete kakvi ljudi, kakvih moralnih osobina, kakvih sposobnosti su mogli doći, tako da kažemo, u Gardijsku motorizovanu brigadu? I na kojim ste obavezama kao Gardijska motorizovana brigada bili? Koji su to zadaci u mirnodopskim uslovima?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ukratko, to se može prikazati na sledeći način. Znači, ja sam u Gardijsku brigadu došao krajem avgusta 1997. godine po završetku Akademije. Međutim, već u toku januara 1987. godine, još u toku mog školovanja, sa mnogom su obavljani razgovori od strane nadležnih - da li bih želeo da budem raspoređen na dužnost u Gardijsku brigadu; a definitivno sam obavešten o tome tek po zavšetku Akademije. Znači, vršile su se provere od strane nadležnih organa, u smislu same ličnosti kandidata za Gardijsku brigadu, preko njegovog porodičnog stanja i tako dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta znači "vršene su provere"? U kom pravcu i šta znate o tome da kažete Sudu? Ko nije mogao proći u Gardijsku motorizovanu brigadu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U Gardijsku brigadu nije mogao proći niko ko je imao bilo kakve kriminalne tragove u svojoj prošlosti, a pored toga, ne samo to lice, nego i članovi njegove bliže porodice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li nam možete reći ukratko kakva je bila nacionalna struktura Gardijske motorizovane brigade, a posebno u vašoj bateriji, čiji ste vi bili komandir i pre i za vreme boravka u Vukovaru?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nacionalna struktura je bila sledeća. U Gardijskoj motorizovanoj brigadi su bili zastupljeni svi narodi i narodnosti sa teritorije bivše SFRJ. Imao sam vojnike iz svih republika i svih nacionalnosti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je ta struktura ostala i u onom trenutku kada ste pošli za Vukovar i da li su... da li ste sa tom strukturom došli na vukovarsko ratište? Da li je vama poznato?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja nisam imao nikakve promene u sastavu svoje jedinice. A među... među svim vojnicima, među svim specijalnostima su bili zastupljeni vojnici svih narodnosti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste došli u Vukovar, koliko ste imali vi nišandžija u svojoj bateriji?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U svojoj bateriji po formaciji sam imao šest oruđa, odnosno minobacača 120 milimetara, samim tim i šest nišandžija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li se sećate tada u Vukovaru, od šest nišandžija, kojih su oni bili nacionalnosti?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se. Igrom slučaja, u toj generaciji se... je tako raspoređeno, bila su tri Hrvata i dva Srbina i jedan, koliko se sećam, Crnogorac.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li su ta trojica Hrvata kao nišandžije u vatrenim operacijama u Vukovaru direktno učestvovali?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Vučkoviću. Da li možete reći Sudu šta znači VES i kako je on određivan od strane teritorijalnih organa i mesta iz kojih se vojnik upućuje na služenje vojnog roka? Prvo, šta znači VES, a onda na drugi deo pitanja posebno odgovorite?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: VES, to je skraćena od vojno-evidenciona specijalnost. Ona se sastoji od šifre od četiri broja koja označava, na primer, kod mene....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Polako...

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Kod mene su bili: izviđači, vezisti, računari, nišandžije, poslužioc i vozači.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate, kako je teritorijalno određivano, od strane teritorijalnih organa i mesta, upućivanje vojnika na služenje vojnog roka, shodno svojim potrebama za popunu rezervnog sastava?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Svaki vojno-teritorijalni organ, shodno svojim potrebama, odnosno potrebama svojih jedinica Teritorijalne odbrane koje su u njihovoj nadležnosti, je vršio planiranje, određivanje VES-ova i upućivanje na služenje vojnog roka. Mi, kao jedinica koja je vršila obuku, nismo imali uticaj, niti smo smeli da taj isti VES menjamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate, kada ste stigli na vukovarsko ratište vi sa svojom baterijom, i kako je to izgledalo, ukratko?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Stigli smo 1. oktobra. I u toku marša smo imali nekih, da kažem, neprijatnosti, odnosno otvaranja vatre od strane neprijatelja, u rejonu sela Đeletovci i na ulazu u selo Negoslavci. U sa...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite, izvolite?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U samim Negoslavcima me je sačekao načelnik artiljerije iz sastava komande Gardijske motorizovane brigade - potpukovnik Penić Milorad, i odveo me u rejon mog vatrene položaja, koji sam zatim poseo, rasporedio jedinicu i pripremao se za dejstva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste malopre "otvarana je vatra od strane neprijatelja". Ko je bio vaš neprijatelj u trenutku kada ste došli na vukovarsko ratište, i koji su to bili zadaci, kad kažete da je neprijatelj otvorio vatru na vas?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Pod neprijateljem smatram paravojne hrvatske formacije. A naš zadatak je bio da deblokiramo kasarnu u Vukovaru, da oslobodimo civilno stanovništvo koje je bilo zarobljeno u gradu, ili što bi se ukratko reklo, da uspostavimo red i mir i slobodu kretanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kratko rečeno, kao komandir minobacačke baterije, na kom ste vi pravcu dejstva bili na vukovarskom ratištu? Da nam ispričate koji je to pravac dejstva bio u trenutku kada vi dolazite na zadatak?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Samim tim što sam bio u sastavu Prvog motorizovanog bataljona, u njegovom formacijskom sastavu, normalno je bilo da budem podrška svog bataljona u borbenim dejstvima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate na kom je pravcu bila Treća motorizovana četa i ko je komandovao tom četom?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, znam. Treća četa je bila na pravcu Petrova gora – Nova ulica – naselje Šeste proleterske i komandovao je kapetan Radić Miroslav.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li nam možete reći ko je komandovao Drugom četom u okviru Prvog motorizovanog bataljona?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, Drugom četom je komandovao kapetan Zirojević Zoran.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi nekada davali vatrenu podršku na pravcu i ako jeste, kako je to izgledalo, i na pravcu koje čete? Konkretno, koje čete?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Moja zona dejstva je bila desno - ulica Svetozara Markovića, levo – pruga, a po dubini - reka Vuka, sa težištem na pravcu dejstva Treće čete.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada kažete "na pravcu dejstva Treće čete" šta to znači konkretno, i šta znači uopšte "težište" u vojnom smislu?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Samim mojim rasporedom na pravac Treće čete, znači da je komandant Prvog motorizovanog bataljona težište i glavne snage bataljona za napad usmerio na pravcu Treće čete, jer je uvek artiljerijski starešina koji vrši podršku, na težištu napada.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Pošto ste na tom pravcu dejstva Treće čete pružali podršku, da li ste vi često vidali kapetana Radića, za vreme kada je delovao na tom svom pravcu dejstva?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Kako da ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Viđao sam ga svakodnevno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kada toga dana utihne oružje, odnosno, kada prestane borbena operacija, da li ste ga i nakon toga viđali?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Kako da... Kako da ne, jer mi smo mnogo godina proveli zajedno, znamo se, družili smo se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate, gde se nalazila osmatračnica kapetana Radića u kojoj je on boravio?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, recite Sudu, u kojoj je to ulici bilo?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Njegova osmatračnica se nalazila u Novoj ulici, ja mislim četvrta ili peta kuća sa desne strane.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste vi nekada odlazili na osmatračnicu Miroslava Radića?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Više puta?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Više puta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete reći, u vreme kada ste vi odlazili na osmatračnicu, a to naravno nije moglo biti za vreme vatrenih operacija, već nakon toga, je l' tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste bilo kada prisutvovali bilo kakvim redovnim sastancima, ili bilo kakvim sastancima koji su održavani na osmatračnici kapetana Miroslava Radića?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste bilo kada čuli da on održava redovne sastanke sa komandantima TO Petrova gora i odredom Leva Supoderica?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nikada.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste nekada videli da se na toj osmatračnici održavaju sastanci na kojima su prisutni pored Radića: pukovnik Mrkšić, zatim major Šljivančanin, major Borivoje Tešić i pripadnici TO Petrova gore i Leve Supoderice?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja pukovnika Mrkšića nikad nisam video u rasporedu bataljona.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste bili prisutni ili čuli da se tu održavaju neki redovni sastanci osoba koje sam vam sada nabrojao?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ova osmatračnica o kojoj vas pitam, da li je ikada bila komandno mesto za planiranje operacija oslobađanja Vukovara ili bar tog dela Vukovara?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja znam samo za dva komandna mesta. To je komandno mesto Prvog motorizovanog bataljona, i za komandno mesto brigade.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste nekada čuli da se ta kuća... Prvo jedno potpitanje: da li znate kome je... čije je vlasništvo bila kuća u kojoj se nalazila osmatračnica kapetana Radića?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, to je bila kuća od oca od Stanka Vujanovića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pošto kažete da ste bili... Mole nas prevodioci da lagano odgovaramo i da pravimo pauze između pitanja i odgovora, jer ne ulaze imena u transkript, ali to će biti u redu. Dakle ovako. Da li vi znate kako izgleda Stanko Vujanović?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste dolazili da posetite na osmatračnici Miroslava Radića, moje konkretno pitanje glasi: da li ste ga tamo viđali svakodnevno i da li je on uopšte dolazio tamo na osmatračnicu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ga nikada nisam video u toj kući, niti ispred nje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste bilo kada u osmatračnici bili prisutni ili čuli da Radić održava sastanke sa komandantom TO Petrova gora i komandantom Leve Supoderice? I da li znate, prvo, kako se ti ljudi zovu, pa onda obrnimo pitanje, da li ste ikada čuli ili videli da sa njima ima sastanke?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo ni video da se održavaju ti sastanci, a te ljude poznajem.

prevodioci: Prevodioci nisu čuli kraj pitanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako se zovu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Komandant TO u početku je bio Jakšić, a posle Miroljub Vujović. A iz Leve Supoderice je bio... Kameni mu je bio nadimak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja sam postavio pitanje koje nije ušlo u transkript, ponoviću ga. Da li ste nekada bili prisutni ili čuli da kapetan Miroslav Radić sa Miroljubom Vujovićem i Lančužaninom, zvanim Kameni, održava sastanke povodom planiranja operacija u Vukovaru?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Niti sam čuo, niti sam video.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Dolaskom na... na Petrovu goru, odnosno na osmatračnicu Miroslava Radića, da li ste vi ikada приметили da se tu nalazi bilo kakav pritvor, odnosno zatvor, i da li ste vidali da postoje zarobljenici na tom potezu gde je bila osmatračnica Miroslava Radića?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Vučkoviću, da li biste mogli ukratko da nam se izjasnite o tome kako su funkcionisale te jedinice Teritorijalne odbrane? Da li su one sadejstvovalе sa Gardijskom... sa Prvim motorizovanim bataljonom? Tačnije, kako su one funkcionisale? A vi recite da li je bilo sadejstvo ili ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, jedinice TO su uvek sadejstvovalе Prvom motorizovanim bataljonu u izvođenju borbenih dejstava, na taj način što bi od komandanta bataljona dobijali zadatke.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li nam možete reći kakva je bila uloga komandanta bataljona u formiranju JOD-a 1, to jeste, na kom je on mestu bio u odnosu na JOD 1 i u odnosu na Prvi motorizovani bataljon, te da li nešto znate o postojanju jurišnih grupa?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Samim tim što je major Borivoje Tešić bio najstariji u smislu čina, i najškolovaniji oficir u tom delu, postavljen je za komandanta Prvog jurišnog odreda. I njegov zadatak je bio da komanduje i izdaje zadatke svim jedinicama koje su bile u sastavu Jurišnog odreda 1.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je... U stvari, da ne bih sugerisao, pitaću: gde je bilo komandno mesto majora Tešića?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Komandno mesto majora Tešića je bilo u ulici Svetozara Markovića, kad se gleda iz pravca Negoslavaca, posle pruge, ja mislim negde sedma, osma kuća sa leve strane.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je bio na komandnom mestu i kada su i da li su bila redovna referisanja od strane vas, komandira četa?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Na komandnom mestu, pored majora Tešića, nalazio se tada kapetan prve klase Stijaković Slavko, kao njegov zamenik. Zatim jedan rezervni kapetan kome se imena ne sećam, zatim stariji vodnik Bojić i vodnik Stamenković.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je dolazio na redovnoj... da li je bilo redovnog referisanja na komandnom mestu? I ko je dolazio na to redovno referisanje, ako ga je bilo?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Referisanja su vršena svakodnevno, bez obzira da li je bilo dejstava ili je bilo na snazi primirje. Na referisanja su dolazili svi komandiri četa i ja kao komandir baterije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. U koliko sati je to obično bilo na komandnom mestu referisanje, i... i da li ste tamo dobijali i zadatke za sledeći dan?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Referisanja su obično vršena negde između 19.00 pa do... čak i do 21.00 čas. I na njemu se vršila analiza aktivnosti u toku dana; i dobijali smo zadatke za sutrašnja dejstva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je bilo kada na tom redovnom referisanju, kada dobijate istovremeno i zadatke za naredni dan, bio prisutan komandant odreda Petrova gora, Miroljub Vujović?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: To je bilo referisanje Prvog motorizovanog bataljona, i samim tim njemu nije prisustvovao gospodin Vujović.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je nekada prilikom tog redovnog referisanja prisustvovao koma... komandant odreda Leva Supoderica, Lančužanin?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste ih bilo kada i u bilo koje vreme viđali na komandnom mestu komandanta Prvog motorizovanog bataljona, a istovremeno i komandanta Prvog JOD-a?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Viđao sam ih, ali tek kad bi mi završili referisanje i izlazili sa njega, njih sam viđao u dvorištu, ispred kuće.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste bilo kada čuli da oni dobijaju tamo i zadatke od komandanta Tešića?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam, nisam čuo, jer nisam prisustvovao tome, ali verovatno da jesu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. I na kraju, budite ljubazni, vezano za ovo komandno mesto, da li ga je neko obezbeđivao. Ako jeste – ko? I kakvi su bili režimi pristupa tom komandnom mestu, u tom smislu: da li je običan vojnik mogao da dođe i uđe u prostoriju gde se održavaju referisanja, ili blizu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U samom početku borbenih dejstava, znači početkom oktobra, dok nisam upoznao teren, odnosno dok nisam upoznao gde je bezbedno a gde ne, sa mnom su išla jedan do dva vojnika iz moje jedinice. I pri dolasku na komandno mesto, oni nikada nisu mogli da uđu u dvorište, a kamo li u kuću, već smo ih smeštali u kuću preko puta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Nisam dovoljno pratio. Da li ste nam rekli ko je obezbeđivao, iz kog je sastava, ako jeste bilo to obezbeđenje, komandnog mesta Prvog motorizovanog bataljona i Prvog JOD-a?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Obezbeđenje komandnog mesta je vršio vod vojne policije iz sastava Drugog bataljona vojne policije, koji je dodeljen bataljonu sa tom namenom. I uvek su se na ulazu u dvorište komandnog mesta nalazila dva vojnika, policajca.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Vaše zadatke artiljerijske podrške, koje smo pomenuli, vi ste izvršavali u skladu sa čijim planom i po čijem isključivom naređenju?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Naveče, u toku referisanja, bih od komandanta bataljona dobijao precizne zadatke: koga podržavam sutra, u kom rejonu, i eventualno dopunske zadatke za nešto drugo. To želim da kažem, jer se dešavalo da me u toku dana komandant pozove da dođem na komandno mesto - da mi izda druge zadatke.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na koji način je to u toku dana činio komandant Borivoje Tešić? Kojom vrstom komunikacije?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Pozivao me sredstvima veze, odnosno motorolom koje smo imali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste vi imali svoje kurire? I od kada su te motorole uvedene kao sredstvo veze u Prvi motorizovani bataljon? Da li vi to znate?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U artiljerijskim jedinicama se kuriri ne koriste, iz prostog razloga što je artiljerijski sistem veze mnogo složeniji i višestrukiji u odnosu na pešadijske jedinice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A koji sistem veze, dakle, vi u artiljeriji koristite, pored ove komunikacije motorolom sa majorom Tešićem?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U toku borbenih dejstava, za vezu sa svojom jedinicom, prevashodno sam koristio žičnu vezu, odnosno poljske telefone. Kada bi ta veza bila u prekidu zbog raznoraznih razloga, sledeća veza je bila radio relejna veza, pa tek onda, kao krajnja solucija se koristila radio veza. Ali tu govorim o vezi između mene i moje jedinice na vatrenom položaju. Za vezu između mene i ostalih komandira četa i komande bataljona, je osnovna veza - radio veza.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Vi kažete u minobacačkoj bateriji ne postoji kurirska veza. Da li ste vi lično imali neko svoje obezbeđenje ili ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Kao što sam ranije rekao, to sam imao samo prvih, ja mislim, četiri ili pet dana.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada dolazite na komandno mesto u novembru mesecu 1991. godine, da li dolazite sami ili neko dolazi u pratnji sa vama?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Dolazim potpuno sam i uglavnom sam dolazio sa nekim vozilom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A drugi komandiri četa kada dolaze na komandno mesto radi redovnog referisanja, da li su oni sa sobom vodili neke kurire ili obezbeđenje, ili su isto kao vi dolazili sami?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Uvek su dolazili sami, jer nije bilo potrebe za bilo kakvim obezbeđenjem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi, kao i ostali komandiri četa, imali osmatračnicu, koja je istovremeno bila i vaše boravište?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde se ona nalazila?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ona se nalazila u ulici Oslobođenja u naselju Petrova gora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Za vreme ovih borbenih operacija, odnosno u vreme kada dajete vatrenu podršku, da li ste vi nekada menjali položaj svoje osmatračnice, i da li je to zavisilo od nekih faktora ako to se i desi? Da li to ima neke veze konkretno sa zadatkom koji dobijete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Moj položaj u odnosu na ostale komandire je bio dosta specifičan, iz prostog razloga što sam se kretao i uvek posedao novu osmatračnicu, iz razloga bolje vidljivosti i boljeg uočavanja rasporeda naših snaga, kao i uočavanje ciljeva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li možete da se setite i da kažete časnom Sudu - pre pada Vukovara, na kom je mestu bila vaša poslednja osmatračnica?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Moja poslednja osmatračnica koju sam poseo negde oko 7. novembra, je bila u rejonu škole "Drugi kongres".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A taj rejon škole "Drugog kongresa", to je naziv škole, je li tako, "Drugi kongres"?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Možete li malo bliže reći gde se on nalazi topografski, u kom delu Vukovara?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, mogu. Ta škola se nalazi između naselja Šeste proleterske i naselja Boško Buha.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vi sa tog dela, sa te osmatračnice, imate vizuelni kontakt sa mostovima na reci Vuki? I praktično, da li imate vizuelnu kontrolu tog prostora?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li sa te osmatračnice imate vizuelnu kontrolu prostora koji se nalazi u rejonu bolnice?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ali je to daleko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Govorili smo nešto o sistemu veza artiljerije, nezavisno od ovog sistema veza koje smo imali na nivou Prvog motorizovanog bataljona. Da li je taj sistem bio centralizovan? I šta znači kada se, recimo, objavi primirje? Kakve možete imati probleme, to jeste, kako možete u smislu zadataka da komunicirate u tom trenutku?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja kao artiljerijski starešina i osmatrač, sam bio obaveštavan sa dve strane o primirju, to jest od komandanta bataljona i od mojih nadređenih artiljerijskih starešina. I onog momenta kada bi se objavilo primirje... primirje, nama su uskraćivane, odnosno prekidane veze sa jedinicama na vatrenom položaju, u smislu davanja komande za otvaranje vatre.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste nam govorili o pravcu dejstva Treće motorizovane čete i da ste vi pružali vatrenu podršku, da li ste vi mogli uočiti - ko se nalazi na tom pravcu dejstva?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Kao što sam vam već rekao, osmatračnice sam menjao shodno aktivnostima za taj dan i shodno zadacima. I uvek sam sa svoje osmatračnice video i uočavao pokrete naših jedinica, odnosno jedinica Treće motorizovane čete i jedinica Teritorijalne odbrane, i uočavao sam i video sam vatrene tačke, odnosno ciljeve.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Konkretno, pošto to jako interesuje poštovane kolege iz Tužilaštva, ako imamo taj pravac dejstva, vi kažete na tom pravcu su sa Trećom četom bili u sadejstvu - ko još?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Bila je Teritorijalna odbrana pod komandom Miroljuba Vujovića i bio je odred Leva Supoderica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vi možete da vidite sa osmatračnice, pratiti... prateći dejstva na... na tom pravcu dejstva Treće motorizovane čete, ko izdaje naređenje Teritorijalnoj odbrani Leva Supoderica a ko vojnicima Treće čete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Uglavnom da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, recite Sudu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Radi zaštite mladih vojnika, uvek su u prvim redovima, odnosno ispred mladih vojnika, išli pripadnici Teritorijalne odbrane, koji su bolje poznavali teren, koji su već imali veće borbene iskustvo i bili su stariji. Njima je uvek komandovao Miroljub Vujović...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kapetan Radić?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: A kapetan....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Molim vas, samo malo... A kapetan Radić na pravcu dejstva, kada vi konkretno pratite jednu operaciju, borbenu, tako da je nazovem malo laički, da li vidite kome on izdaje naređenje i šta rade osobe koji on... kojima on izdaje to naređenje?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Kapetan Radić je uvek komandovao svojim vojnicima iz sastava čete. Uvek su bili iza Teritorijalne odbrane, kretali su se i zaposedali su ono što bi jedinice, odnosno pripadnici Teritorijalne odbrane oslo... "očistili", odnosno oslobodili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li gospodine Vučkoviću znate gde se nalazi, i da li ste čuli za Milovo brdo?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, znam. Ono se nalazi istočno od naselja Boško Buha, odnosno između naselja Boško Buha i mostova, odnosno kako smo mi zvali taj deo pre - Drvena pijaca.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je vama poznato kog dana, kog datuma je osvojeno Milovo brdo?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, poznato mi je. To je bilo 10. novembra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako znate? Da li možete Pretresnom veću polako, ako znate kako, da nam kažete zašto se sećate tog datuma?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Tog datuma se sećam iz razloga što je bilo oduševljenje među svima nama, jer smo znali da nam je to zadnji zadatak u našem... u našoj zoni, odnosno da smo oslobađanjem Milovog brda ispunili zadatak koji smo dobili od pretpostavljene komande. Još veće oduševljenje naše je bilo zato što smo mi bili jedina jedinica u sastavu Operativne grupe koja je izvršila svoj zadatak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada kažete "jedinica", da li mislite na Prvi motorizovani bataljon?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A šta to znači dalje? Kada ste izvršili zadatak, nakon izvršenja tog zadatka konkretnog, kojeg ste pomenuli, do pada Vukovara, kakav ste konkretno vi imali zadatak - od 10. jedanaestog 1991. godine pa do pada Vukovara?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Moj zadatak se svodio na kontrolu prostora ispred dostignute linije u pravcu reke Vuka i levo prema naselju Lužac, iz razloga što sam sa svoje osmatračnice imao vizuelnu preglednost nad tim terenom, da bi se sprečilo eventualno ubacivanje nekih snaga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada kažete "imao sam vizuelnu preglednost i kontrolu", šta to znači? Šta biste u slučaju izuzetne situacije preduzeli, i po čijem naređenju?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U slučaju uočavanja pokreta nekih jedinica paravojnih snaga, moj zadatak je bio da o tome izvestim komandu bataljona, koja bi dalje izvestila komandu Operativne grupe, jer naša zona je bila zaključno sa rekam Vukom. I onda bi verovatno neko preduzeo mere, odnosno otvorio vatru po tim ciljevima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate kog datuma je oslobođen Vukovar?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto je to pretpostavljam važan datum u okviru vaših borbenih zadataka, koji je to datum?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Kako da ne. Nama je javljeno 18. negde u toku popodneva da su u toku pregovori sa paravojnim snagama Hrvatske i da će oni verovatno da se predaju. I mi pod tim smatramo da je to trenutak prekida borbenih dejstava, odnosno njihove predaje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste i čuli da su se paravojne hrvatske formacije i predale 18. novembra 1991. godine?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, čuo sam. To mi je javljeno iz centra veze artiljerije od strane mog načelnika artiljerije, potpukovnika Penića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I pošto se približava ova pauza, da li biste bili ljubazni da nam kažete za vašu bateriju od 10. jedanaestog 1991. godine do oslobađanja Vukovara, na kojim ste vi položajima bili svo vreme?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se uglavnom nalazio na svojoj osmatračnici, pored škole "Drugi kongres".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to konkretno rejon Milovog brda, širi rejon Milovog brda?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Može se tako reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste videli tada na Milovog brdu, u tom širem rejonu, koje su jedinice Prvog motorizovanog bataljona i da li su bile?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da 10. novembra, kada je oslobođeno Milovo brdo, na tom pravcu sam podržavao i na tom pravcu je dejstvovala Treća motorizovana četa, što se tiče - iz bataljona. Znači, sve ono što je bilo na pravcu – Nova ulica – naselje Šeste proleterske, potpuno isti raspored je bio i pri oslobađanju Milovog brda, znači sistem rada...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu je...

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: ...nije menjan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. To je do Milovog brda. Kada je osvojeno Milovo brdo, koje zadatke imaju čete Prvog motorizovanog bataljona? Da li ostaju u rejonu Milovog brda, ili idu nekim pravcem dejstva?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nisam vas... nisam vas malopre bio razumeo. Na referisanju kod komandanta bataljona, kao što sam već rekao su, izdavani precizni zadaci. Negde oko, koliko se sećam, 12. na referisanju je komandant bataljona izdao zadatak četama da utvrde dostignutu liniju i da ostaju na tom delu, a da ostale snage iz sastava jurišnog odreda nastavljaju dejstva van naše zone, da tako kažem, jer... a nisam se upuštao u to, jer je to van moje zone dejstva i nisam ih podržavao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Čuvanje utvrđenih položaja, odnosno zauzetih i dostignutih linija, pored pripadnika Prve, Druge i Treće čete, da li ste videli, čuli ili uočili da su sa njima zajedno pripadnici TO Petrova gora i odreda Leve Supoderice ili ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Nisam uočio, jer me to nije ni interesovalo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su oni, kažete, sa JOD-om 1 imali drugu zonu, kažete, dejstva?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim, pošto je sad vreme pauze, da ne bih cepkao sledeća pitanja, molio bih ako možemo sada na pauzu?

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Boroviću. Nastavićemo u 14.00 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Vučkoviću, pomenuli ste motorole. Da li je vama poznato, koliko je motorola bilo u Prvom motorizovanom bataljonu i kako je funkcionisao rad sa motorolom?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Poznato mi je. Koliko ja znam, oko osam motorola je bilo u bataljonu. Imali su ih komandiri četa. Imao sam i ja. Imali su oficiri iz komande bataljona.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete reći praktično kako je to funkcionisalo na terenu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Funkcionisalo je na taj način što su one sve bile na istom kanalu koji se povremeno menjao. I sva lica, odnosno sve starešine koje su imale motorolu su bile na istom kanalu i slušale su kompletne razgovore na njima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači, ako ste bili vi na kanalu, a major Tešić izdaje naređenje nekom drugom komandiru čete, da vi možete da čujete istovremeno sadržaj i tekst te naredbe?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da ste definisali 18. jedanaesti kao dan kada je oslobođen Vukovar. Pitanje glasi... vi ste čak rekli i kako ste obavješteni...

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... o padu, odnosno oslobađanju Vukovara – šta ste vi dakle u smislu vatrene podrške i da li ste uopšte imali bilo kakvu vatrenu podršku toga dana? Za ranije ste nam ispričali, ali govorimo o 18. jedanaestom?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: 18. jedanaestog nisam imao nikakva vatrena dejstva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste bili na istom položaju na kom ste bili tih prethodnih dana?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se slažete sa mnom da ukoliko bi imali zadatak neke od četa, da biste vi mogli sa tog položaja da pružite vatrenu podršku?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Četama - da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste sledećeg dana, 19. jedanaestog, da li ste vi iz rejonu Milovog brda se pomerali? Konkretno, gde ste vi lično bili 19. jedanaestog 1991. godine, znači dan nakon oslobađanja Vukovara?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Po naređenju komandanta bataljona majora Tešića, koje mi je izdato 18. naveče u toku referisanja, moj zadatak je bio da budem na osmatračnici i da budem u gotovosti za eventualna dejstva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 19. ujutru i tog dana, šta ste vi radili?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: 19. ujutru sam, kao i skoro svaki drugi dan, negde oko 7.00 časova došao na osmatračnicu, postavio uređaje i pripremio se za taj dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste na bilo koji način tada imali komunikaciju motorolom sa bilo kim? Da li sa komandantom, majorom Tešićem ili sa nekim iz četa koje su bile u okviru Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Moja motorola je bila uključena, odnosno radila je u sistemu. I pošto nije bilo potrebe za dejstvom, nisam bio u, da kažem, direktnoj komunikaciji, ali sam bio na kanalu koji je važio za taj dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste toga dana, pošto ste bili kažete na tom kanalu motorola, čuli - da li je major Tešić bilo kome toga dana izdavao naređenja, a ako jeste, recite nam?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Čuo sam. Najpre je izdao zadatak majoru Zirojeviću, a potom kapetanu Radiću, da sa...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli kako je glasilo zadatak za kapetana Zirojevića?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Zadatak za kapetana Zirojevića je bio da ide u hotel "Dunav" i da pregleda hotel, odnosno da ga, kako je tada bilo u žargonu, da ga "očisti" i da obezbedi taj rejon.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste čuli kakvu je naredbu izdao kapetanu Radiću?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, čuo sam. Kapetanu Radiću major Tešić je izdao naređenje da sa delom svojih vojnika krene prema rejonu bolnice i da postavi spoljne obezbeđenje bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Je l' tako glasilo naređenje?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate kakvu je naredbu i da li je izdao naredbu kapetanu Bojkovskom, koji je bio komandir Prve čete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Bojkovski je dobio zadatak prethodno veče na referisanju kao i ja, da utvrdi dostignute položaje i da ostane u tom rejonu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li ste vi nakon toga videli, pošto je to bilo ujutru, tako sam vas pitao, kada su oni otišli na izvršenje zadatka? I da li su otišli na izvršenje zadatka?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Oni su, kao i sve druge zadatke, krenuli na izvršenje zadatka odmah. Prikupili su ljude i krenuli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da nam kažete te večeri, da li ste imali redovno referisanje 19. novembra 1991. godine? I ko je bio prisutan?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: To veče 19. imali smo klasično redovno referisanje, kome su bili prisutni oficiri kao i ostalih dana.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledećeg dana, 20. jedanaestog, da li ste vi i vaša baterija imali neka svoja zaduženja?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: 20. novembra ujutru sam dobio zadatak da izvršim preusmeravanje oruđa u novi pravac, odnosno u pravac prema selu Bogdanovci, radi odbijanja eventualnog napada na naše položaje iz tog pravca.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kako se vrši to preusmeravanje i da li biste nam to malo objasnili? Šta to znači? Na kom pravcu dejstva vi tada eventualno pružate vatrenu podršku?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Preusmeravanje artiljerijske jedinice u novi pravac dejstva iziskuje određene fortifikacijske, odnosno, da se jednostavnije izrazim, zemljane radove, zatim iziskuje određene matematičke operacije. Uglavnom, jedan proces koji traje do nekoliko sati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste maloprije odgovorili da ste čuli za naredbe komandirima četa, moje pitanje glasi: da li ste vi bili pored njih dok su primali naredbe, ili ste to samo čuli preko motorola, a bili na drugom mestu? Da li ste bili neposredno uz njih ili ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se nalazio na svojoj osmatračnici pored škole "Drugi kongres", što znači da nisam bio pored njih, ali sam bio u sistemu veza.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste sa mesta koje je predstavljalo tada vašu osmatračnicu, imali vizuelni kontak sa Drvenom pijacom? I da li znate gde se ona nalazi?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Znam gde se ona nalazi, ali nisam imao potpunu... potpunu da kažem, optičku vidljivost, već samo jedan manji deo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A gde se ona nalazi?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ona se nalazi ispod Milovog brda, pre... u rejonu pre mostova preko reke Vuke.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste 20. jedanaestog uveče bili, da li je... i da li je bilo opet redovno referisanje i ko je bio prisutan?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Opet ponavljam, referisanje je održavano svako veče. Znači, svako veče. I na referisanju su uvek bile prisutne iste starešine. Znači, i 20. je bio... bili prisutni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam vas za 20. uveče, da li je prisutan bio... major Tešić?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da. To sam hteo da... da objasnim. Znači, na početku referisanja su bili svi. Major Tešić je nakon pola sata, tako otprilike, je otišao u komandu Operativne gupe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ko je nastavio da vodi sastanak povodom referisanja?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Referisanje je nastavio da vodi njegov formacijski zamenik, kapetan Stijaković.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li se sećate, znači tu drugu veče nakon pada Vukovara, gde ste vi otišli posle toga?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Po završenom referisanju, otišao sam u svoj rejon, odnosno na svoju, da je tako nazovemo, osmatračnicu, gde su me čekali vojnici i jedan deo komšija iz ulice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li znate gde su otišli ostali komandiri četa? I da li vam je to poznato?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je, jer po završenom referisanju pozvao sam sve prisutne da kada budu mogli, da dođu kod mene, jer su moje komšije insistirale da pripreme neku večeru i da se tu malo družimo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, ko je bio prisutan, pored ljudi iz vaše jedinice i komšija, od pripadnika Prvog motorizovanog bataljona na toj večeri?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nažalost, veći deo... veći deo njih nije mogao da dođe. A došli su kapetan Zirojević i kapetan Radić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete malo bliže nešto reći o toj večeri, koja je ovde nama važna, ne kao večera, nego kao trenutak koji se pominje u tim danima od 18. do 24. novembra - malo bliže? Šta ste tamo radili? Do kada ste se zadržali? O čemu ste razgovarali? Da li se možete uopšte setiti i kako je to sve izgledalo, pošto ste vi tu glavni svedok na tu okolnost?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Evo ovako. Pošto je moja osmatračnica u odnosu na sve druge, bila na najbezbednijem mestu, odnosno u ulici u kojoj nisu vođena borbena dejstva, u ulici u kojoj su ljudi, da kažem, koliko se tada moglo, živeli normalno - nijedna kuća nije bila prazna. Nije bila, da kažem, mnogo oštećena. Imao sam izuzetno prislan odnos sa tim stanovništvom. I oni su u znak zahvalnosti želeli i pitali me da li mogu da organizuju, da pripreme neku hranu a da ja organizujem tu... tu večeru na koju bi došle... došle starešine iz bataljona. Ja sam normalno to prihvatio, pomogli smo sa određenim artiklima koje smo mi imali i obezbedili, a oni su, između ostalih sitnica, ispekli jedno prase i... i tako to. Posebno ovaj, su se, trudili da to bude, da tako kažem,

ovaj, porodični ambijent, odnosno da bude izuzetno prijatna atmosfera, počevši od toga kako je ta hrana bila pripremljena, servirana i tako dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je to bila prva večera te vrste koju ste imali po dolasku u Vukovar, pa do pada Vukovara?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je bila prva večera u... u tom da kažem sastavu i u takvom ambijentu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate, do kada se kapetan Radić zadržao na toj večeri i do kada ste vi sedeli tu, pre nego što ste otišli da spavate?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, znam to iz prostog razloga što, ovaj, je skoro svanulo. I sutradan sve te aktivnosti što smo imali, radili smo malte ne, zadnjim atomima snage.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ovde su iznete neke tvrdnje da je kapetan Radić otišao pre 01.00 sat po ponoći. Da li je to tačno, ili vi ostajete kod ove vaše tvrdnje da je otišao pred jutro?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ostajem pri svojoj tvrdnji. I jednostavno nemoguće da je otišao, jer su otišli malte ne svi zajedno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate u kom ste delu kuće sedeli i kako ste sedeli? Ako se sećate?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se, kako da ne. U prednjem delu kuće, odnosno u delu koji je okrenut prema ulici Oslobođenja je velika prostorija koja je, u suštini, bila trpezarija sa... sa kuhinjom, da tako kažem; jer u toj kući sam boravio mesec i po dana. Znam kakav je bio... bio raspored i... i sve. I tu su bili pos... sa... sastavljeni stolovi, stavljene stolice i...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate gde ste sedeli vi, a gde Radić i Zirojević, otprilike?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Pošto smo nas trojica jedini bili aktivne starešine, sedeli smo u... Radić je sedeo u čelu stola, ja i Zirojević smo sedeli pored... pored njega. I tako smo sedeli čitavo veče u tom delu koji, da kažem, nije... niko nije prolazio pored njega. To je bilo u čošku do... sa leve strane.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste te večeri, 20. jedanaestog na... pre nego što ste došli na večeru, znali kakav zadatak imate sledeći dan, 21. jedanaestog?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Recite?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Zadatak smo dobili od zamenika komandanta, od kapetana Stijakovića i ovaj, odnosio se na smotru koju je on, kao oficir koji je par meseci pre toga došao iz školstva i hteo da Gardijska jedinica zadrži svoj nivo, i hteo je da se uveri da su jedinice... uredne, čiste, da je oprema na svom mestu i da su vojnici podšišani, obrijani.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li je 21. jedanaestog, znači sledeći dan nakon te večere i izvršena smotra jedinica u okviru Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Izvršena je, i moja jedinica je bila na redu negde oko podneva. Ne znam tačno, ali oko podneva. Kapetan Stijaković je došao na vatreni položaj, koji je bio jedno tri kilometra od nas prema selu Negoslavci i izvršio je smotru jedinice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste vi razgovarali sa majorom Tešićem o toj večeri - da ste se kasno tu noć zadržali sa Radićem? Da li ste vi to njemu rekli?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam mu iz razloga što sam od kapetana Stijakovića pretrpio kritiku na stanje u jedinici, i što sam čitav dan 21. radio na otklanjanju tih nedostataka. I naveče, po dolasku majora Tešića iz Beograda, primetio je na meni da sam ljut i umoran. A pošto sam sa njim imao malo, da tako kažem, prisniji odnos, iz razloga što mi je bio komandir voda na Akademiji, hteo je da popriča sa mnom u... u vezi sa tim i onda sam mu objasnio sve.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste mu rekli da je bila ta večera?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li ste mu rekli da je bio sa vama to veče i Radić?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 21. uveče, da li se sećate gde ste bili taj dan nakon referisanja kada vas je iskritikovao pre referisanja major Tešić?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: 21. po završenom referisanju, kapetan Zirojević je... me pozvao da dođem kod njega u njegovu osmatračnicu, što sam ja pokušao, iskreno da vam kažem, da odbijem, ali su na njegovo insistiranje... otišao sam tamo i proveo, ja mislim, oko pola časa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je tamo bio i Radić?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Vučkoviću, pošto ste bili često na osmatračnici, bili ste na istom pravcu dejstva, bili ste u Vukovaru. Šta možete ovom Sudu na kraju reći o Miroslavu Radiću, o njegovom karakteru ljudskom, moralnim osobinama, o vojniku, o njegovim vojnim sposobnostima i sve ono što bi trebalo da bude definicija jedne osobe za koju treba da kažemo nešto o njegovom moralnom i vojnom liku?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: O tome bi mogao da pričam dugo. Miroslav Radić je oličenje oficira Garde. To je pokazao svojim radom, kako pre Vukovara, tako i u Vukovaru. Disciplinovan, savestan, odgovoran, izuzetno pošten, porodičan čovek koji nema poroke. Ukratko rečeno, jedan hrabri vrhunski profesionalac.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala gospodine Stijakoviću, odnosno Vučkoviću. Izvinite molim vas.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja sam časni Sude završio svoje ispitivanje ovog svedoka. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala, gospodine Boroviću. Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude. Nemam pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Lukiću? Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Zahvaljujem, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Vučkoviću, ja sam jedan od advokata gospodina Šljivančanina, pa ću vam postaviti samo par pitanja koja interesuju tim njegove Odbrane. Recite mi, da li poznajete majora Šljivančanina?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, poznajem ga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste za vreme boravka u Vukovaru imali kontakt sa njim?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, imao sam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da objasnite Sudu i nama svrhu tih kontakata, razlog kontakta? Gde su se oni ostvarili i kakva je sadržina tih kontakata bila?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Major Šljivančanin je u toku borbenih dejstava često dolazio kod mene na osmatračnicu, odnosno na osmatračnice, jer sam ih menjao, i raspitivao se o stanju u jedinici, raspitivao se o uočenim ciljevima, o snagama koje sam ja uočio sa osmatračnice, zatim uopšte o dejstvu artiljerije i o tome da li tu postoje neki problemi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je ikada major Šljivančanin izdao bilo kakvo naređenje ili probao da vam izda neko naređenje?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o podacima koje... koji su interesovali gospodina Šljivančanina, koji se tiču artiljerije, neprijateljskih snaga, položaja i svega toga. Kada smo već kod toga, da li možete da objasnite kakva je... kakva su artiljerijska oruđa koristile paravojne formacije Hrvatske vojske, takozvane Hrvatske vojske?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Mogu da objasnim, iz prostog razloga što sam kao stručno lice, a na osnovu ostataka projektila koje su ispalili pripadnici paravojnih

formacija i pravca rasprskavanja istih, mogao donekle da ustanovim vrstu, kalibar i pravac dejstva. To su bili minobacači 60 milimetara, 82 milimetra. Zatim sam utvrdio da su nas gađali sa, mi ga u artiljeriji zovemo "partizanski jednocevni lanser raketa 128 milimetara" i zatim gađali su nas sa haubicom 152 milimetra, za koju sam ustanovio da je dejstvovala iz pravca Nuštra.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate još na osnovu podataka koje ste tako prikupili, još neki položaj artiljerije takozvane Hrvatske vojske, osim iz Nuštra?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Položaj njihovih oruđa je bilo izuzetno teško otkriti, iz prostog razloga što su ih oni neprekidno premeštali i menjali. A po završetku borbenih dejstava pronašli smo nekoliko minobacača koji su bili montirani na prikolice nekakvih vozila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam još na kraju gospodine Vučkoviću, da li je bilo problema u gađanju artiljerijskim oruđima sa strane jedinica Jugoslovenske narodne armije, u smislu nepreciznosti neke; i ako je bilo, da li to može da bude podatak koji je interes... koji je od interesa za bezbednost jedinice?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Problema je bilo u nekoliko navrata. I problemi su se svodili na podbacivanje određenih oruđa zbog tehničkih problema. I normalno je da oficira bezbednosti interesuje da ustanovi šta se dešava i zbog čega. I posle... znam da su to bili tehnički problemi, a ne namerni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, na sastancima, kol'ko mogu da zaključim, u kontaktima sa oficijom bezbednosti, konkretno sa gospodinom Šljivančaninom, ako je bilo takvih problema, vi ste ga i o tome obavestavali, kao o jednom bezbednosnom problemu za... bitnom za jedinicu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, jer to je bio ogroman problem, koji je mogao da izazove probleme među ljudima. I to je trebalo sprečavati hitno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Vučkoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Bulatoviću.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vučkoviću, mislim da smo se već ranije sreli u Beogradu. Ne znam da li me još uvek prepoznajete u ovoj odeći. Hteo bih da se pozabavimo sa jednom ili dve stvari koje su se dogodile u Beogradu kada smo se sreli. Da li je to tačno da ste rekli kako smatrate da svoj život dugujete gospodinu Radiću?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I mislim da može da se kaže da verujete kako mu život dugujete ne samo zbog jedne situacije, nego zbog dve. Da li je i to tačno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, a isto je tačno da verovatno i on meni u nekoliko situacija duguje život.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da takođe može da se kaže da ste vi imali, nažalost, brata koji je poginuo u ratu. Da li je to tačno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kada sam sa vama nakratko razgovarao u Beogradu, mislim da ste rekli da Radić smatrate sada skoro svojim bratom. Da li je to tačno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je. A razgovor nije bio baš kratak. Trajao je sat i po.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da je zapravo trajao 35 minuta. Ali ako želite, možemo tačno da utvrdimo koliko je trajao, jer imamo to zabeleženo. Ponekad se utisak o vremenu menja u zavisnosti od situacije, kao i na ovom suđenju. Ali da se vratimo na moje pitanje. Vi ste rekli da gospodina Radića smatrate svojim bratom i to je tačno, zar ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Takođe ste gospodina Radića opisali kao osobu koja će na sebe preuzeti udarac kako bi nekoga zaštitio, čak i ako nije bio u neku situaciju umešan? I to je tačno, je l' tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, morate... ako možete da mi dozvolite da pojasnim šta sam hteo i mislio sa time da kažem? Pod tim...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pre nego što nastavimo, da li prihvatate da ste to rekli? Je l' tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Ako sada želite to Pretresnom veću da objasnite, ja sam siguran da bi to Pretresno veće volelo da čuje?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Smatram da kapetan Radić kao i svaki drugi profesionalni, disciplinovani i odgovorni oficir Jugoslovenske narodne armije, sa završenim školama koje je završio, je spreman da prihvati svu odgovornost na sebe za sve stvari što se dese u njegovoj zoni odgovornosti i od strane njegove jedinice. I tad sam mislio to kad sam to rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Naravno, možemo da kažemo da se gospodin Mrkšić ne bi u potpunosti sa tim složio. Da li razumete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao svoje mišljenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Takođe mislim da može da se kaže da ste rekli kako želite da se utvrdi istina, ali i da želite da pomognete svom prijatelju Radiću kako bi on bio pušten na slobodu. I to je takođe tačno, zar nije?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možemo sada da se pozabavimo sa još jednom ili dve stvari. Očigledno je da ste vi neko vreme svedočili, a mislim da to može da se sažme u pet celina. Prva celina odnosi se na to što vi kažete da jedinice Teritorijalne odbrane Vukovara, Leva Supoderica i Petrova gora nisu bile potčinjene gardijskom bataljonu i Trećoj motorizovanoj četi ni u jednom trenutku, kada govorimo o gospodinu Radiću, je li tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. One su bile u sadejstvu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ni u jednom trenutku one nisu bili potčinjene, to je suština onoga što vi kažete, je li tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala . Kao drugo, bataljon je svoje vojne aktivnosti zaustavio 10. novembra. Da li je to tačno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja stvari ne želim da trivijalizujem, ali gardijski vojnici su obezbeđivali kuće kao srpski stražari. Oni se u stvari i nisu borili?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Poštovani gospodine, gardijski vojnici, odnosno vojnici koji nisu bili ranjeni, koji nisu bili bolesni, su to radili, zato što je u svakoj četi ostalo između 30 i 40 vojnika. I to jednostavno nije snaga koja može da ide dalje i da radi, odnosno da se bori.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, pretpostavljam da je odgovor na moje pitanje sledeći –za Gardijski bataljon borbe su prestale 10. novembra. Nije važno iz kog razloga, ali te borbe su se zaustavile. To je ono što vi kažete, je l' tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U principu, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Izgleda da je treća stvar koju želite da kažete sledeća – ja ponovo ne želim ništa da trivijalizujem, ali od svih naređenja koje ste čuli, čuli ste upravo onu koju je major Tešić preko telefona izdao Radiću 19. novembra da ode u bolnicu. Vi ste o tome svedočili, je l' tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da vas ispravim. Nije telefonska veza, nego radio veza. I da, čuo sam, za taj dan sam čuo tu komandu. A inače smo u vezi bili neprekidno 24 časa dnevno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Ali toga se vrlo jasno sećate. To je ono što nam kažete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: 15 godina posle tog događaja, vi se upravo toga sećate, te zapovesti?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se te zap...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kao četvrto, vi ste bili na jednoj večeri na kojoj je bio prisutan pored drugih i gospodin Radić, uveče 20. novembra i tamo ste ostali gotovo do zore. I to je jedna od glavnih linija vašeg svedočenja, je li tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da ste 21. novembra majoru Tešiću spomenuli: "Znate, ja sam sa Radićem 20. uveče bio na jednoj večeri". Da li je to tačno? To ste rekli u svom svedočenju?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tešić me je pitao zašto izgledam tako kao što sam u tom momentu izgledao; i onda sam mu objasnio zašto.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kao peto, rekli ste da je reč o izuzetnom oficiru. Postoje još neke teme kojim bih hteo da se pozabavim, ali prvenstveno bih hteo da razgovaramo o sledećim pitanjima. Sa protokom vremena, da li biste vi u to vreme majora Tešića opisali kao izuzetnog oficira?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je oficir koji me je naučio disciplini, odgovornosti, poštenju, profesionalnosti, i koji je iznad svega mrzio alkohol. I zbog toga sam ja tog 21. razgovarao sa njim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li bi moglo da se kaže da je on bio vaš komandir na Vojnoj akademiji, je li tako? Da li je to tačno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I mislim da je on značajno napredovao, zar nije tako? Do kog je on čina došao?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, napredovao je, i sada se nalazi... sada je u činu generala u policiji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kada bi hteli jednom rečju da opišete gospodina Tešića, da li bi ta reč mogla da bude "integritet"?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja smatram njega vrhunskim profesionalcem i disciplinovanim starešinom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Moglo bi da se kaže, koliko ga mi poznajemo, da je major Tešić osoba koju je lako kontaktirati. Naravno, treba da se prođe kroz određene kanale da bi se do njega došlo, ali on nije čovek koji bi se skrivao?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne smatram uopšte da je on čovek koji bi se skrivao. Ja ga i dan danas poštujem i cenim... I smatram da ništa nisam rekao što bi njega uvredilo i što bi ga povredilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate da sam spominjao u vezi sa vašim svedočenjem kako ste vi rekli da Teritorijalna odbrana nije bila potčinjena Prvom

motorizovanom bataljonu, odnosno u ovom slučaju Trećoj motorizovanoj četi. Da li bi vas iznenadilo kada bih vam rekao da je major Tešić u svojim izjavama i Tužilaštvu kao i u Beogradu rekao sledeće, čitam: "Treća jurišna grupa kojom je komandovao Miroslav Radić, takođe se sastojala od odreda Teritorijalne odbrane Vukovar pod komandom Vujovića, a koji se sastojao od jedinica Teritorijalne odbrane Petrova gora kao i odreda Leva Supoderica"? Bi li vas to iznenadilo, da je on to rekao?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Bi me iznenadilo. Jer to ne odgovara onome što je bilo na terenu. U početku je Teritorijalna odbrana sadejstvovala bataljonu, a posle je sadejstvovala Trećoj četi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali situacija je sledeća: Vi ste oficir Gardijskog bataljona, ako ja to mogu tako da kažem, i dali ste ovde vrlo jasne izjave, i vi vrlo jasno razumete kakve su posledice vašeg svedočenja i važnosti ovog pitanja. Dakle, neko nije u pravu. Ili vi niste u pravu ili komandant bataljona nije u pravu, jer tu nema nikakve sredine, zar ne ?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja sam ovde dao, kako mi u Srbiji kažemo, zakletvu i dao sam zakletvu svojoj državi i svojoj vojsci. Još uvek sam aktivni oficir, i smatram sebe časnim i poštenim čovekom. I prema tome, mislim da sam u tome odgovorio na ovo sve.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ne želim da sugerišem da vi lažete. Ja želim da vam sugerišem da on, kao komandant bataljona, u kome je jednostarešinstvo od ključne važnosti, da je on u dva navrata, u izjavi Tužilaštvu i u izjavi koju je dao pravosudnim organima u Beogradu, rekao je da se jedinica gospodina Radića sastojala i od jedinica Teritorijalne odbrane Vukovar, dakle i od TO Petrova gora i Leve Supoderice, odreda koji je brojao 30 do 40 ljudi, a kojim je komandovao Milan Lančužanin, poznat pod nadimkom Kameni. Dakle, da li je moguće da je on kao komandant bataljona u pravu, a da vi grešite?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Iz prostog razloga što sam ja 40 dana proveo na tom pravcu, iz dana u dan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, da li možete ne samo meni, nego i Pretresnom veću i drugim ljudima koji nas slušaju, da objasnite na koji način to komandant bataljona deluje na osnovu uverenja da je zapravo njemu Teritorijalna odbrana potčinjena?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja to ne mogu da objasnim. Ja samo znam činjenice koje su se dešavale i ono što sam video na terenu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas objasnite nam šta to znači "jednostarešinstvo"?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: "Jednostarešinstvo" znači da konkretno u bataljonu niko sem komandanta bataljona ne može da komanduje bataljonom i da meni kao njegovom komandiru baterije, niko drugi sem njega ne može da izdaje naređenja, odnosno. da mom zameniku niko drugi ne može izdat naređenje - sem ja. Odnosno, ako mu netko drugi pokuša izdati naređenje, koji je stariji po činu, on mora mene da obavesti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde da se poslužimo jednom hipotetičnom situacijom vezano za vaše svjedočenje. Imamo TO za koju kažete da nije bila potčinjena Tešiću. Vi kažete da su oni potčinjeni kome - Jakšiću?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, kako onda uspostavljate princip jednostarešinstva? Ako imate Tešić koji jednostavno kaže da su te jedinice ili ova konkretna jedinica bile potčinjene četi kapetana Radića i da su na taj način ušle u okvir komandne strukture te čete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Verovatno, odnosno ne verovatno, nego Jakšić je komandovao sa Teritorijalnom odbranom. A da li je on primao neke zadatke od Tešića, i da li se tu nešto dešavalo, ja ne znam, jer tim sastancima nisam prisustvovao. U toku izvođenja borbenih dejstava, održavao sam vezu i koordinirao rad samo sa komandirima četa iz sastava Prvog motorizovanog bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ako je tačno ovo što vi kažete, onda ne bi postojala ni potreba da ljudi poput Lančuzanina i Vujovića odlaze na Tešićevo komandno mesto na referisanje, jer oni njemu nisu potčinjeni. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja samo znam za strukturu i subordinaciju u Prvom motorizovanom bataljonu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, da li možete da odgovorite na moje pitanje?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da li... da li vi smatrate da su oni bili potčinjeni bataljonu i komandantu bataljona, ili komandantu jurišnog odreda? Znači, tu da... da rasčistimo. Jer ja smatram, sa moje tačke gledišta, da je major Tešić vršio dve dužnosti; da je bio i komandant bataljon i ujedno komandant jurišnog odreda.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali major Tešić sasvim jednostavno kaže da je TO bila potčinjena njemu i kapetanu Radiću. A vi kažete – ne, ne, to svakako nije bio slučaj – postojala je neka druga, skoro paralelna struktura komandovanja. A ja kažem, ako je to tako, onda se ne bi očekivalo da ljudi poput Lančuzanina i Vujovića odlaze na komandno mesto majora Tešića, zajedno sa drugim redovnim oficirima, jer tu je onda reč o pogrešnoj liniji komandovanja i subordinacije. Ja bih molio gospodina Borovića da govori tiše.

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Jedna stvar, vi kažete "paralelno". To nije bilo paralelno. Tešić je kao komandant Prvog motorizovanog bataljona vršio referisanje sa komandirima četa i sa mnom, kao komandir baterije, na komandnom mestu bataljona, a posle... i izdavao nam zadatke. A posle su kod njega dolazili, zato što sam ih viđao u dvorištu, komandanti TO i Leve Supoderice. I tada je on, kao komandant jurišnog odreda, na osnovu zadataka koje je već izdao nama, izdavao verovatno njima zadatke.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako je tačno ovo što kažete, da li onda možete da objasnite sledeće: "Vujanović i Lančuzanin su do pada Vukovara povremeno dolazili, ali Vujović i kapetan Radić dolazili su redovno. Lagao bih kada bih rekao da odnos između

kapetana Radića i Kamenog ili Vujovića nije bio prijateljski. Ja znam da su se Radićeva naređenja u potpunosti poštovala". Da li možete to da mi objasnite?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta je major Tešić izjavio. Ja znam i pričam ono što ja znam, i utisak koji sam ja stekao. Ne mogu da... Nisam stekao utisak da su u nekim bliskim odnosima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da sada pređemo na drugu temu. Da li biste se složili sa činjenicom da... odnosno sa sledećom izjavom: "TO Vukovara nisu bile snage na koje je neko mogao da se osloni". To je, da kažem, izjavio major Tešić da budem fer. Da li se sa tim slažete? "TO Vukovara nisu bile snage na koje je neko mogao da se osloni." A kako bih vam još malo pomogao: "Ponekad smo morali da odložimo operaciju zato što se pripadnici TO Vukovara nisu pojavili ili ako jesu, nisu bili raspoloženi da se bore".

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Odgađanja akcija je bilo. Ali, da su oni imali mnogo veće borbeno iskustvo od nas, to je tačno, da su bolje poznavali teren, to je tačno, da su želeli da oslobode svoj grad, i to je tačno. Znači, konstatacija da se nije moglo osloniti na njih, jednostavno ne stoji. Po mom... po mom ubeđenju.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Čini mi se da uvaženi kolega malo zloupotrebljava prava koja su data od strane ovoga Suda. I ne vidim nijednu svrhu niti razlog da uzme strane po stranu - čita izjavu svedoka koja je data njima, Tužilaštvu, i predočava nekim svedocima koji svo vreme negira da je to tačno. Mislim da pojedinačnu neku izjavu u nekom kontekstu drugih svedoka - da je predočio, pa da to Odbrana razume. Ali ako on uzme redom, uvaženi kolega, pa čita celu izjavu, onda smatram da je trebao dovesti svedoka Tešića. A kada bi ga mi lepo ispitali, da vidimo da li bi bilo šta ostalo od te izjave. Hvala.

SUDIJA PARKER: Nastavite, molim vas.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se vi slažete sa ovom analizom o TO Vukovar ili ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam svoje mišljenje rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bih sada mogao da pređem na 10. novembar. Rekli ste da je u osnovi, odnosno i drugi su rekli, kako ne bi bilo pogrešno, da je bataljon prestao sa aktivnostima 10. novembra. A vi ste danas rekli da je ostalo samo 30 ili 40 ljudi koji su ostali kao rezerva?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja nisam spominjao nikakvu rezervu. Ja sam rekao da je po četama ostalo 30 do 40 redovnih vojnika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nisam ni ja... spomenuo rezervne vojnike. Ako jesam, ja se izvinjavam. Ne vidim to. Ali da to rešimo ovako. Vi ste rekli da je ostalo 30

do 40 redovnih vojnika koji su bili sposobni za borbu, po mom shvatanju. Da li bi tako moglo da se kaže?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne bi se moglo tako reći. Jer ako je u četi ostalo 30 do 40 vojnika puta tri čete, koliko je bilo, tu se dolazi do cifre od oko 120 vojnika. Govorim o pešadiji koja se neposredno borila. Znači, tu nije ušao vod vojne policije, tu nije ušla moja baterija, tu nije ušao pozadinski vod i tako dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja nisam rekao 30 do 40 ljudi u četi. Ja sam rekao 30 do 40 vojnika koji su bili sposobni za borbu. Ja bih želeo da znam koliko je ukupno vojnika bilo sposobno za borbu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Pa rekao sam. U tri čete po 30 do 40. To je oko 120 vojnika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, to bi onda mogla da bude četa. Čete imaju obično oko 90 ljudi?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Konkretno, naše... odnosno te tri pešadijske čete su došle u Vukovar sa po oko 90 vojnika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa šta su onda ti borbom prekaljeni vojnici radili posle 10. novembra?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ti vojnici su bili na dostignutim linijama. Radili su na utvrđivanju dostignutih linija i vršili su, kako mi vojnici kažemo, vatrenu kontrolu prostora ispred sebe. I ponekad pokušavali da nešto urade da pomere liniju. Ali ništa značajno i ništa bitno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono što vi kažete jeste da je ovaj bataljon elitni Gardijski bataljon, a ja nisam ovo "prekaljeni" koristio pejorativno, zato što oni jesu prošli kroz jedan veoma težak period. I ti vojnici su u osnovi ostavljeni samo da čuvaju kuće i da vrše konsolidaciju. Da li je to ono što vi kažete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Iz prostog razloga da bi se pokušalo sprečiti da više niko od njih ne pogine, da ne bude ranjen, da ne bude povređen. Znači, težili smo da sačuvamo ljude, odnosno te mlade vojnike koji su se zadesili tu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ako je postojala bilo kakva sugestija u izjavi ili u dokumentima da su neke od tih jedinica nastavile da se bore, to ne bi bilo tačno. Zar ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta smatrate pod borbom? Ako pod borbom smatrate da se izađe napred 50 metara da se zauzme bolja kuća, koja bi bila bezbednija, koja je bila jača, iz koje je bila veća preglednost, onda su vođene borbe. A ako smatrate da se posle desetog... da su se osvajale ulice ili naselja, to jednostavno nije tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, tu se radi o konsolidaciji. Možda konsolidovanje na nekom jačem položaju i ništa više. Da li je to tačno? Da li to kažete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Samim izbijanjem na Milovo brdo, kompletan centar grada, odnosno mostovi preko reke Vuke, Drvena pijaca i taj deo se drži pod

vatrenom kontrolom. Što znači da se... da je spečeno premeštanje jedinica, da je sprečena popuna jedinica, kako sredstvima, tako i ljudstvom. Znači jednostavno, mi smo tad smatrali da izlaskom na Milovo brdo, da je grad podeljen na dva dela... i da se... i u suštini se samo čekalo kad... će se predati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koja je svrha dnevnog referisanja?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Na dnevnom referisanju svaki oficir referiše koje je zadatke izvršavao u toku dana, koje je probleme imao u radu, kakve zahteve ima prema pretpostavljenoj komandi u smislu sredstava, opreme i tako dalje, i na... i koje... i šta predlaže za dalje. Na osnovu toga, komandant, odnosno starešina koji vodi referisanje, izvlači zaključke, izdaje zadatke i preduzima mere, dalje mere.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tačno je zar ne, da referisanje nije samo da nadređeni oficir šeta gore dole sa sveskom i izdaje naređenja? To je deo toga. Ali tu se, u stvari, postavljaju pitanja i daju odgovori da li je, na primer, neki cilj moguće dostići, da li je logistika dovoljna da se neki cilj postigne, razmatraju se pitanja sadejstva i koordinacije. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Mi kao komandiri četa smo tu predlagali aktivnosti za naredni dan iz domena svoje nadležnosti. Znači, govorim o predlaganju, a komandant je donosio odluku na osnovu naših predloga i njegovih zaključaka, i na osnovu zadataka koje je dobio u pretpostavljenoj komandi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nije, u stvari, bitno šta pretpostavljena komanda može da naredi, ako jedinice to fizički ne mogu da učine. One će možda reći da će da učine sve što mogu ali ako oni to fizički ne mogu da urade, onda je to jedan od problema koji će da se pojavi na referisanju i to je i svrha referisanja, da se utvrdi, da upotrebim vaše reči, u okviru vaše nadležnosti u to vreme, šta možete da učinite. Zar to nije tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja opet ponavljam. Na početku referisanja svaki komandir referiše svoje, ovo što sam već na početku naveo. Svaki komandant na osnovu naših predloga i saznanja o nama samima i o našoj jedinici - daje zadatak. Mi kad primimo zadatak, više rasprave o tom zadatku nema. Moja dužnost, kao oficira, je da taj zadatak izvršim, ili bar da pokušam da ga izvršim. A ako ne mogu, da ga izvestim. Jer za odbijanje izvršenja zadatka, odnosno naređenja, sami znate šta sleduje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se pozabavim ovim poslednjim delom – kada postoji neki zadatak i vi izvestite svog nadređenog starešinu da postoje teškoće u postizanju tih ciljeva. Bez obzira na koje teškoće vi nailazite, ako vam on opet kaže da to izvršite, vi ipak to morate da uradite, zar ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Nije se išlo po svaku cenu. Znači, ja pokušam da izvršim zadatak. Ako ne mogu da ga izvršim, ja izvestim i komandant naredi dalje postupanje. Ali da je bilo da zbog nečega, da se, kako mi kažemo, srlja, da se radi na neki način koji će dovesti do toga da pogine 10 - 15 ljudi, to nije tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam na tome. Da se sada pozabavimo pravcem napada. To je sasvim očigledna stvar. Ali pretpostavimo da postoje dve jedinice na tom istom pravcu. Jedna je TO a druga su redovni vojnici. Da li me do sada pratite?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ako je održano referisanje samo za redovne vojnike i ako se diskutovalo o nivou nadležnosti i o tome šta može da se postigne na tom pravcu napada, kako će redovni vojnici da znaju kakvi će biti problemi kod Teritorijalne odbrane ili kako Teritorijalna odbrana saznaje o problemima na koje će da naiđu od redovnih vojnika, ako oni nisu bili na istom referisanju i ako nisu pod istom komandom?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Kapetan Radić se kretao iza Teritorijalne odbrane, iza Miroljuba Vujovića, i imao je uvid šta se dešava. Ja bih samo pitao vas da li vi očekujete da u tom sistemu tada, podršku traži čovek koji je završio ne znam ni ja koju školu, koji nema nikakvo vojno obrazovanje, i koji ne zna taj sistem? Jer, greška u traženju podrške se plaća životima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To nas vodi do mog sledećeg pitanja. Mislim da ste bili zaduženi za minobacačku četvu, zar ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Minobacačku bateriju. Tada se zvala baterija.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvinjavam se. A funkcija minobacačke baterije vrlo često podrazumeva i blisku podršku kopnenim trupama. Da li je to tačno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ona je prevashodno namenjena za blisku podršku.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ušla je greška u transkriptu, pa bi molio... pogrešno je prevedeno - da gospodin Moore pita ponovo za Miroljuba Vujovića, da ja ne bi sugerisao. U transkript je ušlo jedno tumačenje, a svedok je sasvim drugo rekao. Ali šta, neka ga pita kolega. To su redovi 17 do 22, strana 84, red od 18 do 22. Ja mogu da kažem šta je rekao svedok, al' neću. Znači, zamolio bih kolegu Moorea da ponovo pita, ako se na jednom pravcu nađu redovni vojnici i Teritorijalna odbrana šta se dešava, pa onaj odgovor... oko artiljerijske podrške. Hvala.

TUŽILAC MOORE: Mislim da je možda problem u odgovoru, a ne u pitanju. Ja nisam uopšte spomenuo Vujovića. Svedok je bio taj koji ga je spomenuo.

SUDIJA PARKER: Izgleda da se sa tačke gledišta gospodina Borovića radi o pogrešnom prevodu. Da li ćete se vi pozabaviti tim pitanjem, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Nisam nameravao da se time pozabavim i to može da se uradi tokom dodatnog ispitivanja. Odgovor je tamo i on nestaje sa ekrana dok ja govorim.

SUDIJA PARKER: U redu. Ako želite vi da se pozabavite tim pitanjem gospodine Boroviću, onda biste to mogli da uradite u dodatnom ispitivanju. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Nije problem od neke velike važnosti za Odbranu, niti je to bitno za dodatno ispitivanje, nego je konstrukcija potpuno drugačije prevedena. Evo...

Znači, nije problem u pitanju, već u odgovoru. Kaže: "Takvi ljudi koji nemaju obrazovanje, kao Miroљjub Vujović, nisu mogli tražiti artiljerijsku podršku." a u odgovoru ušlo sasvim nešto drugačije, da bude potpuno jasno. Tako da to neće biti tema mog unakrsnog ispitivanja, jer ovo je bilo važno uvaženom kolegi da zna kako je to funkcionisalo, pa iz tog razloga mislim da to treba sad otkloniti, a kasnije je to potpuno bespredmetno. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Boroviću. Učinili ste sve što ste mogli da pomognete gospodinu Mooreu.

TUŽILAC MOORE: Pa onda ću da pokušam da nađem to pitanje, ako uspemo da ga lociramo.

Sada ću da pročitam ovo pitanje, zato što ga sasvim sigurno ne mogu da upamtim: "Ako se održi referisanje samo za redovne vojnike i ako se diskutuje o tome šta može da se postigne na tom pravcu napada, kako je onda moguće da redovni vojnici saznaju šta će biti problemi od TO-a ili da TO zna o problemima od redovnih vojnika, ako oni nisu na istom referisanju ili ako nisu pod istom komandom?" Ja sam ovo pročitao iz transkripta, ali vidim da gospodin Borović nije zadovoljan?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa ja sam zadovoljan, ali vi opet čitate potpuno pogrešno pitanje. Ja sam dao referencu. Znači, to je bila 84 strana, a redovi od 18 do 22. Samo se govori o artiljerijskoj podršci na pravcu dejstva. Ako smatrate da vam to ne treba uvaženi kolega... što kaže časni Sud, ja sam sve preduzeo i više se neću povodom ovoga javljati.

TUŽILAC MOORE: Žao mi je, ali ova referenca koju je spomenuo moj uvaženi kolega od 18 do 22 je kod mene odgovor a ne pitanje. Kako onda ja mogu...

SUDIJA PARKER: Ja mogu da vam dam referencu na našem ekranu gospodine Moore, koja je treća. Žao mi je zbog toga jer je sistem takav i takva je situacija. Možda biste mogli da obratite malo više pažnje na ono što kaže gospodin Borović i da pokušate da identifikujete pitanje na svom ekranu i da rešite to.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja obraćam pažnju na ono što kaže gospodin Borović ali on govori o odgovoru a ne o pitanju. Mogu li da pokušam i saznam o čemu se radi?

ADVOKAT BOROVIĆ: Govorim o odgovoru, izvinjavam se što sam uzeo reč nenajavljen, da, govorim o odgovoru. Greška je u odgovoru, a ne u pitanju. Treći put.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Odgovor očigledno... Da prvo pročitam šta stoji u odgovoru, pa da vidimo da li možemo odatle da krenemo. "Kapetan Radić se kretao iza Teritorijalne odbrane, iza Vujovića. On je mogao da vidi šta se događa". To je moje pitanje vama; "U sistemu koji je tada postojao, da li biste vi očekivali od osobe koja je završila neznam koju školu i koja nema nikavog vojnog obrazovanja i koja uopšte nije upoznata sa sistemom, vama pruži podršku, jer greška u traženju podrške može vas stajati života". Taj odgovor meni je sasvim razumljiv. Da li vi kažete u tom svom odgovoru da pošto je neka osoba neobrazovana ili da kažemo, nije preterano obrazovana i

da nema uopšte vojnog obrazovanja, da zbog toga ta osoba ne može da traži vatrenu podršku za redovne vojnike koji su bili na istom pravcu napada? Da li je to ono što ste vi rekli?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Jedine starešine koje su imale pravo da traže vatrenu podršku, su bile aktivne starešine, odnosno komandiri četa i komandant bataljona, koji je to odobravao. Znači, nikada za sve vreme izvođenja dejstava, nijednu vatru, odnosno ni... nijednu... nijedno dejstvo nisam ispoljio, a da sam zahtev primio od bilo koga drugog, sem njih, znači, komandira četa i komandanta bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle ono što kažete je sledeće: u stvari, ako imate neregularne i regularne vojnike na istom pravcu napada, onda je ovaj oficir koji je deo redovne vojske, bio onaj koji vrši koordinaciju vatrene podrške. Da li bi to bilo tačno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: On uočava vatrene tačke i zahteva, šalje zahtev da se one unište. Znači, aktivni oficir, koristeći kartu, plan grada koji smo imali, na osnovu toga meni šalje zahtev.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, skoro smo završili sa ovom temom. Znači, ako postoji posebno referisanje za Teritorijalnu odbranu i posebno referisanje za aktivne oficire, kako vi i drigi sugerisete, onda ja želim da znam: kako onda neko zna šta su ciljevi ovih drugih?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Major Tešić koji s nama vodi referisanje, izda zadatke i odredi ciljeve. Verovatno on posle zadatke koje izdaje Teritorijalnoj odbrani prilagođava zadacima koje je izdao menio, u smislu vatrene podrške.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A moja tvrdnja vama je: ako postoji jedna osoba kojoj je poznato sadejstvo i potčinjavanje i vatrena podrška, onda je to major Tešić. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U suštini, da. On izdaje zadatke.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I zbog toga je on taj koji zna da li su mu jedinice potčinjene i da li su to jedinice koje su pod njegovom kontrolom, zar ne? Ili da li su pod kontrolom četa?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja vam opet kažem da u sastavu Prvog motorizovanog bataljona čiji je komandant bio major Tešić, nije bila potčinjena nijedna jedinica, ni pridata, ni... Ali Tešić je obavljao i dužnost komandanta Jurišnog odreda, ako se razumemo?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Onda nam jednostavno objasnite zašto je Tešić upotrebio rečenicu: "Znam da su se Radićeva naređenja u potpunosti poštovala" ako te jedinice nisu bile njemu potčinjene?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Radićeva naređenja njegovim vojnicima i njegovoj četi su izvršavana potpuno i 100 posto i bez pogovora, zato što je takav oficir. A Radić nije imao pravo komandovanja sa sadejstvujućom jedinicom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, da li onda možemo sada da se pozabavimo činjenicom da ste rekli kako ste čuli Tešića da naređuje Radiću da 19.

novembra ode u bolnicu i da ste sa tim upoznati. Pre nego što ste sa mnom razgovarali, da li ste vi sastavili neki dokument koji ste dali Odbrani i u kom piše da ste čuli izdavanje upravo tog naređenja?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nisam sastavio nikakav dokument.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, čime se vi služite da biste se setili jednog naređenja izdatog pre 15 godina i to u vreme kada kažete da su se radio veze koristile 24 časa dnevno? Da li ste se poslužili nekim dokumentom?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Poslužio sam se samo svojom memorijom, shodno bitnim datumima kad se šta dešavalo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi vas iznenadilo kada biste čuli da je major Tešić u svom razgovoru sa Tužilaštvom rekao da nije 19. novembra izdao nikakva naređenja Radiću?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne verujem da je Tešić rekao da... da nije izdao naredbe, zato što sam je jasno čuo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali da li bi vas iznenadilo da je to Tešić rekao? "Video sam kapetana Radića u bolnici 19. novembra. Nisam mu izdao nikakvo naređenje u vezi sa evakuacijom bolnice"? Da li vas to iznenađuje, s obzirom na ovo što ste upravo rekli?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da verujem da je to major Tešić izjavio. Samim tim me iznenađuje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Upravo u paragrafu 38 on kaže sledeće: "19. novembra u krugu bolnice su bili pripadnici lokalne srpske Teritorijalne odbrane. Ja sam stigao u bolnicu sa malim brojem ljudi iz Prve jurišne grupe pod komandom Saše Bojkovskog. Delovi Treće jurišne grupe kapetana Radića došli su sa strane, iz smera autobuske stanice. Ja nisam Radiću izdao nikakvo naređenje sa tim u vezi". Dakle, vi ste nam rekli da visoko cenite gospodina Tešića. Da li biste sada mogli da razmislite o svom odgovoru 15. godina posle ovih događaja?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja Tešića i dalje cenim. On je za mene moj komandant bataljona s kojim sam, da kažem, bio u... u ratu, a ja znam šta sam ja čuo i ne mogu da verujem da je on to izjavio. Ne znam šta su rekli drugi, ali ja kažem ovo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako ne možete da verujete da je on to rekao, da li ja mogu da vam sugerišem šta je jedan od razloga za to. Jer on je rekao: "Ja nisam izdao nikakvo naređenje u vezi sa evakuacijom bolnice. To bi me dovelo u sukob s mojim komandantom, budući da on nije nikakva naređenja meni izdao". Reč je o Mrkšiću. Dakle, on od Mrkšića nije dobio nikakvo naređenje, pa prema tome nije mogao ni da izda nikakvo naređenje Radiću. To je razlog. Šta biste na to rekli?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Dakle, vi hoćete da kažete da nakon 49 dana rata i nekršenja naređenja, i poštovanja i izvršavanja svih naređenja majora Tešića, da se neko usudio da 19. ne izvrši njegovo naređenje, ili da uradi nešto bez njegovog naređenja? To jednostavno nije bilo moguće.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pre nego što odemo na pauzu pretpostavljam, časni Sude, uvaženi kolega tužilac pažljivo pita i u redu je. Međutim, sada na samom kraju, govori o naređenju Tešićevom za 19. jedanaesti, a ubacuje deo Tešićeve izjave koja se odnosi na evakuaciju bolnice, i naređenju o evakuaciji bolnice, koja nije bila tog dana, niti ima ikakve veze sa... Ovo naređenje od 19. sa naređenjem od 20. Tako da mislim da svedok se dovodi u zabludu. Ako se radi bez ovog pitanja o evakuaciji, onda je ono dozvoljeno i dobio je svedok odg... i svedok je dao odgovor. Pa bih molio, ukoliko nastavi uvaženi kolega, da ga onda pita da li je bilo i neko naređenje o evakuaciji bolnice 20. jedanaestog. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, u velikoj meri ste se oslanjali na izjavu osobe koju niste pozvali da svedoči, a nema nameru ni Odbrana da je pozove da svedoči. Naravno vi možete, i to je dobar put, da iznesete izjave tog svedoka pred ovog svedoka, kako biste videli kakva će da bude njegova reakcija. Ali Pretresno veće misli da neke od tih odgovora koristite kao činjenice u iznošenju pred ovim svedokom. I zato mislim da na trenutke odlazite predaleko u korišćenju tih izjava. Hvala. Nastavićemo sa radom u 16.00 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vučkoviću, biće vam drago da čujete da sam pregledao sva svoja pitanja i da će mi biti potrebno možda još petnaestak ili 20 minuta, a to može da pomogne mom uvaženom kolegi u vezi sa njegovim sledećim svedokom. Ja bih vas sada zamolio da se pozabavimo pitanjem večere na kojoj ste bili zajedno sa gospodinom Radićem. Da li je generalno bila namera da se pozovu svi oficiri?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I pretpostavljam da ste vi bili ključna osoba iz perspektive lokalnih ljudi koje je trebalo pozvati na tu večeru?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne razumem pitanje. Da li sam ja bio taj koji je birao ko će od lokalnih ljudi da bude na večeri?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Zapravo ono što bih hteo da razjasnim jeste sledeće: Da li je to bila večera koju su organizovali meštani kako bi iskazali svoju zahvalnost ljudima koji su ih oslobodili, uopšteno govoreći?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, mještani ali to je... mještani samo iz ulice u kojoj sam ja bio smešten. To je jedno sedam, osam kuća. Znači, u suštini, sedam, osam porodica. Znači, ne... ne... ne mještani u smislu kompletnog naselja ili... tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li bi moglo da se kaže, opet uopšteno, da su želeli da se pozovu oficiri i to preko vas?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I major Tešić je takođe bio pozvan. Da li je to tačno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, major Tešić nije bio tu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali 20. novembra major Tešić je bio tamo?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: 20. je major Tešić otišao u komandu na referisanje. Sad ste me... Da, 20. je major Tešić otišao u komandu na referisanje, i ne znam kad se vratio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je možda tačno. Dakle, da li vi kažete da major Tešić nije bio 20. novembra u Vukovaru ili jednostavno nije bio tamo i nije mogao da bude pozvan na tu večeru?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Major Tešić je bio na početku referisanja, i otišao u komandu. Kapetan Stijaković je završio referisanje i izdavao zadatke. Ja sam po završenom referisanju pozvao starešine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ali moja poenta je vrlo jednostavna. Dakle, organizuje se večera koju organizuju civili na tom lokalnom području za oficire. I rekao bih da jedna osoba koju biste trebalo da pozovete čak i ako ta osoba ne može zbog svojih obaveza da dođe, bila bi upravo major Tešić, koji je vaš komandant. Kažete da on ne pije, ali on je osoba, ja vam napominjem, koja bi na tu večeru trebala da se pozove. Dakle, da li ste ga pozvali?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da je bio do kraja referisanja sigurno bih ga pozvao, kao što sam pozvao i kapetana Stijakovića, koji mi je se zahvalio i rekao da on ne može, zato što mora da ostane na komandnom mestu i da ima zaduženja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je udaljeno komandno mesto majora Tešića od mesta gde je bila ta večera organizovana?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je po mojoj proceni negde oko 400 - 500 metara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Obzirom da je postojalo sedam ili osam motorola, da li možemo da pretpostavimo da su te motorole još uvek ostale kod oficira i kod ljudi kao što je Tešić, da su ih oni još uvek imali?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ali mislim da to nije bitno, jer se o tim stvarima nije pričalo preko motorola. Kako ja da pozovem svog komandanta koji je otišao u pretpostavljenu komandu, na motorolu i da mu... da ga pozivam na večeru. To je neumesno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Pa možemo to da rešimo na drugi način. Možda nije bilo umesno kontaktirati majora Tešića u tom trenutku, ali mogli ste da

kontaktirate majora Tešića oko 22.00 časova uveče. U to vreme je njegovo referisanje već odavno bilo završeno?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam kada se on vratio i nisam uopšte vodio računa o vremenu. Bilo je društvo, bili smo raspoloženi, smejali se, pevali, tako da jednostavno više nisam obraćao pažnju na to. Smatrao sam da su svi pozvani. Jer major Tešić je mogao da pita kapetana Stijakovića. I da l' su oni razgovarali u vezi toga, ja ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li želite da kažete da je Tešić otišao na referisanje u komandu da bi se video sa Mrkšićem tog 20. novembra?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam sa kim, ali otišao je u komandu u Negoslavce. To je daleko i mi ne znamo šta se dešava u Negoslavicima. Otišao je na referisanje u... u komandu brigade. I svaki... svaki oficir ima svog zamenika. Ako neko nije tu, zna se ko... ko radi, kao što je Stijaković zamenjivao Tešića u odsutnosti, tako i... i Mrkšića je neko... neko zamenjivao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vidite, mi smo čuli svedočenja da je Mrkšić otišao iz svoje komande u Beograd da bi posetio svoju suprugu, i da je bojler bio zagrejan, a da je to je bilo negde oko 19.30 i 20.00 časova. Da li ste vi ikada proverili da li se major Tešić vratio ili ga pozvali motorolom, ili poslali nekoga po njega, ili da li ste možda lično otišli na mesto gde ste pretpostavljali da bi on mogao da bude i rekli: "Vidite, mi imamo jednu večeru i bilo bi nam drago da nam se priključite"?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam išao nigde iz kuće kako sam se vratio sa referisanja. A to, ako je pukovnik Mrkšić otišao za Beograd, potpukovnik Panić kao načelnik štaba vodi referisanje... To mi je logično.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nije važno čije je referisanje. Ono što ja vas pitam je sledeće: da li ste ili ne kontaktirali majora Tešića da kao oficir dođe i priključi vam se na toj večeri? Odgovor je da ili ne, molim vas?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Zato što nisam uopšte znao kad se vratio, niti sam proveravao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da je večer bilo dugo, da ste svi uživali i da ste sledećeg dana, reklo bi se, bili pod uticajem te vesele noći. Bili ste umorni. Da li može tako da se kaže?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I Tešiću ste 21. novembra ispričali o problemima koje ste imali i o činjenici da ste bili na toj večeri?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Iz razloga što me Tešić tad upozorio zašto sam neobrijan, a bili smo dobili naređenje da više ne smemo da budemo neobrijani, da znači da moramo da budemo uredni. Bio sam neobrijan i bio sam prilično, da kažem, prljav od blata, jer moja jedinica, odnosno gro jedinice je bila smeštena u oranici, znači gde je blato prilično veliko. I čitav dan smo radili na sređivanju opreme, na izvlačenju iz blata i tako dalje, i tako dalje. Znači, samim tim, kad me je video, rekao je: "Kakav je to način, zašto?" a kapetan Stijaković mu je verovatno već rekao da mi je dao primedbe, i

tako dalje. Znači, u suštini, pitao me je zašto sam u takvom stanju. I onda sam mu ja na osnovu toga objasnio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Objasnili ste mu da izgledate neuredno zato što ste se dugo zadržali uveče, sve do pred zoru, a da ste posle toga puno radili tokom dana, je li tako? I da je to bio razlog zašto niste bili obrijani?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. A, pošto me major Tešić tako dobro poznao, verovatno je primetio meni na licu da sam prethodnu noć, kako se u našem narodu kaže - "bančio". A pošto, kao što sam već rekao, organski ne podnosi alkohol, kritikovao me je i pitao: s kim, šta, kako i onda smo... i onda sam mu objasnio, da je to bila večera, da je to bilo tako i tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vučkoviću, postoji jedan manji problem. Major Tešić nije bio u Vukovaru 21. novembra. Bio je u Beogradu i vratio se u Vukovar tek 22. novembra? Šta kažete na to?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko se sećam, vratio se 21. naveče.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nažalost, ja bih vama nažalost sugerirao da ste vi gospodin koji je ovamo došao kako bi izgovorio laži i pomogao svom prijatelju i kako je sada u tome uhvaćen. Šta vi kažete na to?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Poštovani gospodine, Sud je tu da utvrdi da li ja lažem ili ne. Ja govorim ono što znam i ono čega se sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste stigli u Hag?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: U subotu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sa kim ste putovali?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Sa Zirojevićem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislio sam da ćete da navedete naziv avionske kompanije. U koje vreme ste stigli u hotel?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačno. Ja mislim oko 10.00.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ujutro?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da može da se kaže, i na to ste imali pravo, da ste se sastali sa advokatima Odbrane. Da li ste ih videli u subotu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Otprilike u koje vreme ste se sastali sa advokatima Odbrane?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Negde u toku popodneva, predveče. Ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sa kojim advokatima ste se sastali? Da li možete da se setite imena? Da li je bila reč o muškarcu ili o ženi? Mislim da je to svakako bio gospodin Borović?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Sastao sam se sa gospodinom Borovićem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste videli gospodina Borovića i koliko dugo?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam tačno. Video sam ga u subotu predveče, naveče. Bili smo zajedno jedno sat vremena, sati i po.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je gospodin Borović pravio beleške onoga što ste vi govorili?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da da. Pričali smo i... šta je on beležio, ja ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste gospodina Borovića videli ponovo u nedelju, ili ste tom prilikom videli neku od gospođa?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, bila je i gospođa Mira.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospođa Tapušковиć?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A u koje vreme ste se sa njom sastali?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Mislim negde oko pola deset, pre podne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I koliko dugo je u nedelju trajao razgovor sa advokatima?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Pa isto, otprilike jedan sat, sat i po. Tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li je to bio poslednji put da ste videli, odnosno da ste imali ikakvih kontakata s advokatima? I molim vas, dobro razmislite o svom odgovoru?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja mislim da smo... juče popili kafu, odnosno sinoć.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sa kim ste popili kafu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Sa gospodinom Borovićem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li je bio prisutan još neko?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, sinoć je ovaj... bio prisutan i gospodin Forca, koga inače poznajem profesionalno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: On će biti naš sledeći svedok, zar ne? Možda znate, možda ne znate?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na samom početku sam vas podsetio, iako sam siguran da se toga sećate, da smo se sreli već ranije u Beogradu. Vrlo kratko. Videli ste me zajedno sa jednim prevodiocem i jednim istražiocem u kancelariji Međunarodnog suda (ICTY) u Beogradu, je li tako?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da smo svi prvo predstavljani. Posle toga je istražilac pročitao već unapred pripremljeni okvirni tekst izjave i postavljeno vam je pitanje da li ste dobili dokument kojim se oslobađate čuvanja vojne tajne. Da li se sećate toga?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li može da se kaže da ste vi rekli kako niste dobili taj dokument?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, tako sam rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste vi dobili taj dokument, jer mi smo čuli svedočenje da je taj dokument kojim se oslobađate čuvanja vojne tajne izdat 13. septembra?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ja sam vam i tada objasnio da sam se ja od... oko 22. avgusta bio na godišnjem odmoru. I sa godišnjeg odmora sam došao 18. septembra. I po dolasku na posao, pozvao me je načelnik, moj pretpostavljeni starešina i uručio mi predmetno rešenje. Znači, u toku mog godišnjeg odmora, niko nije stupio u vezu sa mnom da me pozove i da mi uruči predmetno rešenje. A ja sam poziv za razgovor sa vama dobio pre odlaska na godišnji odmor, i uredno potpisao potvrdu da sam isto primio, koja vam je i dostavljena; i uredno se javio u zakazanom terminu. I u toku razgovora sam vam sve ovo i tad rekao, sem da sam predmetno rešenje dobio 18. jer je razgovor bio 14. septembra. A to, ja se izvinjavam, a to može da se proveriti kod mog pretpostavljenog.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste bili obavešteni o tome da se od vas traži da razgovarate sa predstavnicima Tužilaštva? Mi znamo da ste došli 14. na taj sastanak, ali kada ste dobili obaveštenje da će se sa vama razgovarati?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Negde pred odlazak na godišnji odmor. Znači to je negde sredinom... sredinom avgusta.

TUŽILAC MOORE: Molim časni Sud za trenutak vremena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se pozabavim sa još dva pitanja. Mislim da je ispravno da vam sugrišem sledeće. Možda je moguće da je bilo a možda je moguće i da nije bilo te večere 20. novembra. Ali sugerisaću vam da je kapetan Radić otišao znatno ranije od onoga što vi kažete i to negde između 23.00 časa i 01.00 čas. Šta vi na to kažete?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ostajem pri svojoj izjavi i ja znam kako se dešavalo, jer se to dešavalo u kući u kojoj sam ja bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I na kraju, da li su komandiri četa imali vojnike koji su bili njihova pratnja, nešto što bih ja nazvao njihovim obezbeđenjem? Naravno, u vreme kada su služili u Vukovaru?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Imali su, ali u samom početku. Znači, govorim o... o... o... o početku oktobra, orijentirno negde do... devetog, desetog. Tako negde. Jer još nismo, da kažem, dovoljno poznavali ulice. Bilo je dosta ruševina. Bilo je uopšte nesigurno. Međutim, kada smo utvrdili linije, kada se uspostavio sistem vatre, onda više nije bilo potrebe za tim. A između ostalog, i komandant bataljona je... Tešić, naredio da se kretanja sva svedu na totalni minimum. A noću je bilo potpuno zabranjeno kretanje, sem nama na pravcima od osmatračnice do komande.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prethodni svedok, Zirojević, rekao je da je otišao na vašu večeru... Ne, moja greška, gospodin Radić je rekao da je otišao na vašu večeru, da je došao do nekih cigareta i da ih je doneo vama i vašem vojniku. Kako se zove taj vojnik sa kojim ste bili a na koga je on mislio tada?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Nije to doneo samo meni i mom vojniku. Ja sam ukupno sa sobom imao sedam vojnika, znači ne, ne jednog. Sećam se imena nekih od njih. Jedan se zvao Kaluđerski Nikola, drugi je bio Ilić Mirko, zatim jedan... Meh...medović... u tom... u tom smislu, a ostalih se ne sećam. Sećam im se lika, ali ne imena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto je on spomenuo samo jednog vojnika, a ne vojnike? Na koga je on to najverovatnije mislio kada je govorio o samo jednom vojniku?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam... ja ne znam kako jednom vojniku može da se da četiri, pet, šest kutija cigareta. Šta će... šta će to jednom vojniku? A svi drugi... a šta svi drugi da rade? I u suštini, cigarete su date vojsci i one su bile na stolu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, vi kažete...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, moja greška.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Poštovani kolega, nije izgovorio Radić jednom vojniku, da ne bismo bili u zabludi - vojnicima. A kolega može da proverii, nego sad da muči... Kako hoće.

TUŽILAC MOORE: Po mom sećanju, reč je bila o jednom vojniku, jednina; i nije bio imenovan taj vojnik. I sada bih hteo da znam kako se taj vojnik zvao. Mogao bih, ako mi časni Sud da trenutak vremena, da pomognem časnom Sudu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čitam na stranici 12.664/23, gospodin Radić kaže: "Imao sam neke šteke cigareta. Zgrabio sam jednu i odneo taj boks cigareta potporučniku Vučkoviću i njegovom vojniku". I sada ja pitam: Ko je taj vojnik? Ovde nije reč o množini?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja vam kažem, prvo, ovaj... Radić mene nikad nije video na osmatračnici a da četiri vojnika nisu sa mnom. Znači, u toku dejstava uz mene su uvek bila četiri vojnika. Dvojica koji su se bavila vezom i dvojica koja su bili po specijalnosti bili izviđači. Znači, ne može da ispadne da sam ja imao jednog vojnika. Sa mnom je ukupno u, da kažem, gradu, odnosno na osmatračnici, u ulici Oslobođenja, bilo sedam vojnika. A ostatak jedinice je bio na vatrenom položaju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada je Radić to rekao, on je pogrešio? Vi niste bili u pratnji jednog vojnika?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Uvek sam bio u... sa više... Znači, ne govorimo o pratnji, znači ja govorim o radu na osmatračnici. A imao sam ih više. A moja osnovna osmatračnica je bila u ulici Oslobođenja. I svako veče sam dolazio u nju.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, na stranici 12.236 to ne piše. Znači, ja to nigde nisam našao i mislim... jer u mojim beleškama koje sam vodio piše "i vojnicima" što je logično, i proizilazi iz odgovora. Ali da možda ne razvlačimo oko svega ovoga. Svedok je već odgovorio, čini mi se, više puta. Ustalom, nek' kolega, ako insistira na ovome, nađe referencu, red i stranu, pa da vidimo šta piše.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, dao sam već tu referencu i neću je sada ponavljati. Ja imam ovde odštampan taj tekst sa glavnog ispitivanja. Ja ne znam da li postoje dva prevoda ili ne, ali tu se jasno kaže "vojnici", u jednini. To je sve što mogu da kažem. I ja nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Moore. Da, u engleskoj verziji gospodine Boroviću, piše "vojnici", dakle u jednini. Gospodine Boroviću, izvolite?

ADVOKAT BOROVIĆ: Znači, evo u našim beleškama, koje nismo znali da će biti bilo gde korišćene, časni Sude, piše "vojnicima" i to smo čuli. Možda je to bio neki propust tada u prevodu. Ali iz onoga kako odgovara svedok, vrlo je jasno... ali, ja više ne bi se bavio ovim pitanjem. Kako god donesete odluku, prihvatam. Hvala. Hvala. Ako je gospodin Moore završio, ja bih da nastavim? Jeste.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Vučkoviću, da li vam je poznato da je gospodin Radić odlikovan ordenom za hrabrost?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam je poznato da je taj orden dobio zato što je vama dva puta spasio život ili zbog ukupne svoje vojne aktivnosti na području Vukovara?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: To je dobio zbog ukupne aktivnosti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada sam ja vodio razgovor sa vama spremajući se za ovo suđenje, odnosno pripremajući *proofing*, da li sam vodio odvojen razgovor sa vama, a odvojen sa Zirojevićem?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Predočiću vam, pošto vam je tužilac... pošto vam je tužilac više puta predočavao izjavu Borivoja Tešića, al' vam nije predočio paragraf 48, u kome na pitanje upravo ovog Tužilaštva: da li je 20. jedanaestog video Radića, odgovorio sledeće: "Toga dana sam video Radića, 20. jedanaestog, uveče", pa je dodao "komandir moje minobacačke čete mi je kasnije rekao da je Radić ostao sa njim 20...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, ulažem prigovor na formu pitanja. Gospodin Borović pokušava sam da svedoči, a ne da dobije odgovor u dodatnom ispitivanju. Znači, ja se protivim formi pitanja.

SUDIJA PARKER: Bojim se da možda gospodin Borović uči loše navike od vas, gospodine Moore. On poprilično sledi ono što vi stalno koristite tokom svog unakrsnog ispitivanja.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, hvala i ne ljutim se na gospodina Moorea. Dopunjujemo se u stvaranju nove pravne doktrine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle: "Komandir moje minobacačke čete mi je kasnije rekao da je Radić ostao sa njim 20. novembra 1991. godine do kasno u noć". Ovu je Tešić izjavu dao istražiteljima ovog Tužilaštva, samo trenutak... 2003. godine. Da li se ovo slaže sa onim što sam vas pitao: Da li ste vi razgovarali povodom večere sa Borivojem Tešićem?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da nam kažete, pošto smo ovde čuli od gospodina Radića da je Tešić samo jedanput za vreme borbenih dejstava do Milovog brda, posetio njegovu četvu. Da li se slažete vi sa tim? Da li imate vi takva saznanja?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Na mojoj osmatračnici nikad nije bio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A od 10. novembra pa do 18. novembra, ko je bio komandant JOD-a 1?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Major Borivoje Tešić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A od 10. novembra pa do pada Vukovara, pod čijom su kontrolom bili Teritorijalna odbrana Petrova gora i odred Leva Supoderica?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Oni su bili u sastavu JOD-a 1.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, pod kontrolom koga?
SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Majora Tešića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pitao vas je tužilac razlog zašto Tešić mnoge stvari drugačije govori. Šta vi mislite da možda ovde ne leži razlog tih Tešićevih tvrdnji da je on držao pod kontrolom od 10. jedanaestog 1991. godine TO Petrova gora i Levu Supodericu do pada Vukovara?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam za njegove razloge, zašto on tako govori.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A šta...

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: ...ako vam ja kažem da su to ti razlozi, da li vi smatrate da sam u pravu? Na osnovu onoga što je bilo na terenu?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Sad kad sagledam sve, moguće.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste bili artiljerac?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Da, i sad sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su pravila pešadije i artiljerije drugačija?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: I to drastično.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A to znači?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: A to znači da pešadijski oficir ne može neposredno da rukovodi sa artiljerijskom jedinicom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Borivoje Tešić je dao Tužilaštvu izjavu 2003. godine. Da li bi vas iznenadilo ako bih vam rekao da je 2004. godine istom tom Tužilaštvu izjavu dao Saša Bojkovski, koji je na pitanje gde je bio 19. jedanaestog, kada su oslobođani vojnici koji su bili zarobljeni, paragraf 24...

TUŽILAC MOORE: I na to pitanje ulažem prigovor. To je sasvim drugo pitanje. Ja ni na koji način nisam spominjao izjavu Bojkovskog.

SUDIJA PARKER: Ja pokušavam da utvrdim koja je poenta ove izjave i šta je tu relevantno, a proizilazi iz unakrsnog ispitivanja. Da li možete to da mi kažete, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Vrlo otvoreno i vrlo kratko. Bojkovski je po tvrdnji Tužilaštva, predočavajući izjavu ovome svedoku, bio osoba kome je Tešić naredio da spoljno obezbedi bolnicu 19. jedanaestog. A Bojkovski u svojoj izjavi Tužilaštvu 2004. godine kaže, u jednoj rečenici: "Za odlazak u samu bolnicu nisam imao nikakvo naređenje". Tužilac je pomenuo Bojkovskog na 90. stranici, upravo vezano za ovo naređenje... 95. oprostite, stranici. Izvinite... na 35. stranici i 90., kao što reče moja koleginica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li bi se iznenadili kad vam kažem da je on rekao da nije imao naređenje da obezbeđuje bolnicu....

SUDIJA PARKER: Ne. Vi se još uvek meni obraćate. Ja još uvek nisam video gospodine Boroviću kako to proizilazi iz unakrsnog ispitivanja? Kasno je. Malo sporije mislim, ali još uvek to nisam shvatio?

ADVOKAT BOROVIĆ: Očigledno. Predočavano je ovom svedoku da je Tešić tvrdio da 19. jedanaestog nikakvu naredbu nije izdao Radić za obezbeđenje... spoljno obezbeđenje bolnice. Svedok je rekao da je čuo tu naredbu preko motorole. Takođe je predočena izjava Tešića da je on tu naredbu izdao Bojkovskom. Ja čitam da Bojkovski nije imao nikakvu naredbu da ode u bolnicu. I to je sve.

prevodioci: Napomena prevodioca: ponovo nisu prevedeni pitanje i odgovor, jer prevodioci nisu uhvatili pitanje.

SUDIJA PARKER: Nas troje još uvek ne možemo da vidimo kako to proizilazi iz unakrsnog ispitivanja?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim da je svedok dovoljno ovu naredbu objasnio i da vam ne oduzimam vreme, ja sam samo hteo, sledeći koncept uvaženog kolege tužioca, da predočim svedoku da taj Saša Bojkovski nikad imao naređenje nije za obezbeđenje bolnice, već da je to imao Radić. Ako to nije u unakrsnom ispitivanju doslovce tako rečeno, neka ostane da sam.... Mogu li još jedanput kratko? Dakle, predočeno je da je Tešić izjavio da je naređenje za obezbeđenje bolnice izdao Saši Bojkovskom. Ja predočavam svedoku da Saša Bojkovski kaže da on to naređenje nije imao, i da je... I Bojkovski je tu izjavu dao godinu dana kasnije nakon svedočenja Tešića.

SUDIJA PARKER: Mislim gospodine Boroviću da ste se snažno borili, ali možda ćete morati da prihvatite poraz. Mi još uvek ne možemo da vidimo odakle proizilazi ovo pitanje.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja smatram da i ja mogu imati jedan poraz u toku dana, tako da to nije strašno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Za svedoka pitanje: Da li u Srbiji postoji Srpska informativna agencija, služba, koja priprema svedoke da svedoče pred ovim Sudom?

SVEDOK VUČKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Časni Sude, ja sam završio svoje dodatno ispitivanje. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Biće vam drago gospodine da čujete da je ovim završeno vaše svedočenje koje je od vas traženo. Zahvaljujemo vam se što ste došli ovamo i što ste nam pomogli. Naravno, sada možete da se vratite svojim svakodnevnim aktivnostima. Još jednom hvala. A službenik Suda će da vas isprati iz sudnice.

SVEDOK VUČKOVIĆ: Hvala, časni Sude.

(svedok napušta Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Ovo prelazi u naviku da sa jednim i drugim svedokom završavamo 10 do 12 minuta pre kraja dana. Da li ima svrhe da uvedemo novog svedoka i da on da zakletvu, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ovo ja zovem efikasnim radom Odbrane. A ja bih vas zamolio ako bi mogli da počnemo sutra sa ovim svedokom veštakom, bilo bi dobro. Hvala vam. I sutra pre toga veštaka, mi bismo za svedoke preko Pravila 92bis zamolili da uvedemo njihove iskaze. To je pet minuta pre tog svedoka?

SUDIJA PARKER: Pre nego što to uradite, dok još uvek razmišljamo o veštaku, kakva su vaša očekivanja u pogledu vremena koje će vam biti potrebno?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa, časni Sude, pošto sam čuo vašu odluku u pogledu Odbrane gospodina Šljivančanina, ja sam mislio da skraćujem, ali pošto bih voleo da dam priliku uvažanim kolegama da detaljno ispitaju gospodina Forcu, ja mislim da bi mi mogli skoro sutra da ga završimo. Možda nešto ostane malo u četvrtak, ali ne verujem. Sve zavisi od... u stvari, od kolega preko puta, a onda ima *re-direct* nakon toga. Znači, možda malo ostane za četvrtak, a možda ne. Videćemo sutra. A verovatno ne, ako to odgovara Sudu?

SUDIJA PARKER: Kada kažete "mi", da li to uključuje i vaše kolege na drugoj strani?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa računam da smo dobro sarađivali i da smo na istom poslu.

SUDIJA PARKER: U redu. To nije samo procena vremena koje će da bude potrebna Odbrani za ovo svedočenje, već za sve vreme za tog svedoka. Vrlo dobro. Da li bilo koja strana ima neki drugi pogled na to?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, pitam se da li bi moj kolega mogao da proceni, a ne pokušavam da ga vežem ni na koji način, ali bih želeo da znam koliko će vremena utrošiti na glavno ispitivanje i da li će možda Odbrane gospodina Mrkšića i gospodina Šljivančanina ispitivati tog svedoka, i koliko dugo? To bi nama bilo od pomoći u našoj proceni.

SUDIJA PARKER: Kad već stojite, recite nam kako vi u ovom trenutku sagledavate vaše unakrsno ispitivanje?

TUŽILAC MOORE: Gospodin Weiner će da unakrsno ispituje. Ali mi smo nedeljivi i mislim da nama neće trebati više od, rekao bih, tri do četiri sata. Ali to zaista zavisi od toga koliko dugo i o kojim pitanjima će gospodin Forca da govori. Ja mogu da sagledam i da to bude mnogo kraće, što i jeste naša namera. Ali to zavisi od toga kojim će pitanjima da se bavi, pa je zbog toga teško dati procenu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, da li vi očekujete da ćete sutra unakrsno ispitivati ovog svedoka?

ADVOKAT DOMAZET: Da časni Sude, planirao sam ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: I koliko dugo mislite da će da potraje?

ADVOKAT DOMAZET: Pa moje ispitivanje ja mislim da ne bi trebalo da pređe više od sat vremena. Ako bi eventualno učinili napore da sutra svi malo smanjimo, da pokušamo da završimo, ja bih mogao da skratim možda to na 30 ili najviše 40 minuta. Možda i na 30 minuta s onim što je bitno, ako bi i drugi skratili. Ali, ako Tužilaštvu treba tri do četiri sata, onda zaista ne vidim mogućnosti da... da to završimo sutra i da zbog toga eventualno i ja skraćujem moje ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću. Oh, gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja ću ispitivati gospodina Forcu i cenim na osnovu svega ovoga da neko naše ispitivanje tog svedoka eksperta bi trajalo negde oko 45 minuta, ne više. Znači, može trajati samo neki minut manje, ali maksimum nekih 45 minuta. Naša procena.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Dakle, čak i ako bi gospodin Moore naveo i manje sati kao svoju procenu, mislim da je vrlo verovatno da ćemo malo da pređemo i u četvrtak. Ali sutra je pred nama ceo dan, pa ćemo da živimo u nadi. A sada, gospodine Boroviću, vi ste nam obećali da ćete predložiti neke dokazne predmete?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, u pravu ste. Koleginica Tapušковиć upravo taj podnesak je završila, pa ako bi to mogli da ostavimo za sutra?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, kao što smo obećali, taj podnesak se prevodi. Mi ćemo ga uraditi ipak pismeno, zbog toga što se svi dokazi koji su na našoj Exhibit listi, kojih ima 41, koji nisu uvedeni preko ovih svedoka koje smo do sada saslušali. I mi ćemo dati obrazloženje zbog čega smatramo da treba da budu uvedeni u dokaze, i sutra će biti taj podnesak i zvanično zaveden. I sutra ćemo pred... Mi smatramo da bi bilo zgodno pred početak svedočenja vojnog eksperta, gospodina Force, da u nekih pet minuta, možda čak i kraće, predložimo da se iskazi dvojice svedoka dati po Pravilu 92bis uvedu u dokaz, jer ste vi vašom odlukom doneli da je to privremeno, dok ne bude taj iskaz propraćen odgovarajućom deklaracijom po Pravilu 92bis(b), što je u međuvremenu i učinjeno. I službenik Suda je i zvanično overio te, ovaj, izjave svih tih svedoka. Pa ćemo toliko... najviše časni Sude tri, četiri minuta. Eto, toliko.

SUDIJA PARKER: Da li su vam ove izjave potrebne za svedoka veštaka?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Ne časni Sude. Ovaj, ja ću vas podsetiti, normalno, ne morate sve da pamtite, 92bis iskazi su na karakter optuženog, tako da ni na koji način nisu vezani za vojnog veštaka.

SUDIJA PARKER: Pošto je to slučaj, možda bi trebalo da odmah krenemo sa veštakom, a da se pozabavimo vašim podneskom kada završimo sa tim svedokom. A to bi posebno dalo priliku drugim stranama da vide dokument pre neko što se pokrene. A možda bi on mogao da bude uzrok nepotrebnog odgađanja, ako ne budu imali priliku da ga pogledaju. Osim ako ne postoji potreba za ovim izjavama vezano za poslednjeg svedoka, mi bismo radije to ostavili nakon što se završi svedočenje svedoka veštaka. A možda će biti moguće da se to sve završi tokom sutrašnjeg dana. Živećemo u toj nadi. Hvala vam svima.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, tako ćemo i učiniti.

SUDIJA PARKER: Sada završavamo sa radom i nastavljamo sutra u 9.30 časova.

Fond za humanitarno pravo

